

PROTOCOL DE MODIFICARE**a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Principatul Andorra prin care se prevăd măsuri echivalente celor stabilite prin Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi**

UNIUNEA EUROPEANĂ,

și

PRINCIPATUL ANDORRA, denumit în continuare „Andorra”,

ambele denumite în continuare „partea contractantă” sau, împreună, „părțile contractante”,

În vederea implementării standardului OCDE privind schimbul automat de informații referitoare la conturile financiare, denumit în continuare „standardul global”, într-un cadru de cooperare între părțile contractante,

ÎNTRUCÂT părțile contractante au o relație strânsă și de durată în ceea ce privește asistența reciprocă în domeniul fiscal, în special în ceea ce privește aplicarea unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi ⁽¹⁾ și doresc să își amelioreze nivelul de respectare a obligațiilor fiscale internaționale consolidând și mai mult această relație,

ÎNTRUCÂT părțile contractante doresc să ajungă la un acord pentru a îmbunătăți respectarea obligațiilor fiscale internaționale pe baza schimbului automat reciproc de informații, sub rezerva unei anumite confidențialități și a anumitor măsuri de protecție, inclusiv a unor dispoziții care limitează utilizarea informațiilor care fac obiectul schimbului,

ÎNTRUCÂT articolul 12 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Principatul Andorra de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi ⁽²⁾, denumit în continuare „acordul”, în forma sa anterioară modificării prin prezentul Protocol de modificare, care prevede în prezent schimbul de informații la cerere limitat la comportamentele care constituie fraudă fiscală și alte asemenea activități, ar trebui să fie aliniat la standardul OCDE privind transparența și schimbul de informații în materie fiscală,

ÎNTRUCÂT părțile contractante vor aplica propriile legislații și practici în materie de protecție a datelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal schimbate în conformitate cu acordul, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare, și se angajează să își notifice reciproc fără întârzieri nejustificate dacă vor exista modificări de fond ale acestor legislații și practici,

ÎNTRUCÂT Decizia 2010/625/UE a Comisiei din 19 octombrie 2010 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal în Andorra ⁽³⁾ a afirmat că, pentru toate activitățile care intră în domeniul de aplicare al directivei menționate, se consideră că Andorra asigură un nivel adecvat de protecție a datelor cu caracter personal transferate din Uniunea Europeană,

ÎNTRUCÂT statele membre și Andorra vor introduce până la intrarea în vigoare a prezentului Protocol de modificare (i) garanții adecvate pentru a se asigura că informațiile primite în temeiul acordului, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare, rămân confidențiale și sunt utilizate exclusiv în scopul și de persoanele sau autoritățile responsabile cu stabilirea, colectarea sau recuperarea impozitelor, cu punerea în aplicare, cu urmărirea penală sau cu soluționarea recursurilor legate de impozite sau cu supravegherea acestor activități, precum și pentru alte scopuri autorizate, și (ii) infrastructura necesară pentru un schimb efectiv (inclusiv procese bine stabilite pentru a garanta schimburi de informații rapide, exacte, sigure și confidențiale, comunicații fiabile și eficiente, precum și capacități de a rezolva prompt problemele și preocupările legate de schimburi și de a aplica dispozițiile articolului 4 din acord, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare),

⁽¹⁾ JO L 157, 26.6.2003, p. 38.

⁽²⁾ JO L 359, 4.12.2004, p. 33.

⁽³⁾ JO L 277, 21.10.2010, p. 27.

ÎNTRUCÂT Instituțiile Financiare Raportoare, Autoritățile competente care transmit și Autoritățile competente care recepționează, în calitatea lor de operatori de date, ar trebui să păstreze informațiile prelucrate în conformitate cu acordul, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare, pentru o perioadă care nu depășește perioada necesară pentru atingerea obiectivelor acestuia. Având în vedere discrepanțele dintre legislațiile statelor membre și legislația Andorrei, durata maximă de păstrare ar trebui stabilită pentru fiecare parte contractantă în funcție de termenele de prescripție prevăzute de legislația fiscală internă a fiecărui operator de date,

ÎNTRUCÂT categoriile de Instituții Financiare Raportoare și categoriile de Conturi care fac obiectul raportării, reglementate prin acord astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare, sunt concepute pentru a limita posibilitățile contribuabililor de evitare a raportării prin transferuri de active către Instituții Financiare sau prin investiții în produse financiare care nu intră în domeniul de aplicare al acordului, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare. Cu toate acestea, anumite Instituții Financiare și conturi care prezintă un risc scăzut de a fi utilizate pentru evaziune fiscală ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare. În general, nu ar trebui să fie incluse praguri, deoarece acestea ar putea fi eludate ușor prin divizarea conturilor între diferite Instituții Financiare. Informațiile financiare care trebuie să facă obiectul raportării și al schimbului ar trebui să se refere nu numai la totalitatea veniturilor relevante (dobânzi, dividende și tipuri similare de venituri), ci și la soldurile conturilor și la veniturile din vânzarea Activelor Financiare, scopul fiind acela de a aborda situațiile în care contribuabilul încearcă să ascundă capitaluri reprezentate de venituri sau active în cazul cărora s-a eludat impozitarea. Prin urmare, prelucrarea informațiilor în temeiul acordului, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare, este necesară și proporțională în scopul de a permite administrațiilor fiscale din statele membre și Andorra să identifice în mod corect și fără echivoc contribuabilii vizați, să își administreze și să asigure punerea în aplicare a legislației lor fiscale în situații transfrontaliere, să evalueze probabilitatea comiterii de evaziuni fiscale și să evite investigații suplimentare inutile,

AU CONVENIT CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

Articolul 1

Acordul dintre Comunitatea Europeană și Principatul Andorra prin care se prevăd măsuri echivalente celor stabilite prin Directiva 2003/48/CE a Consiliului privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi (denumit în continuare „acordul”) se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Acord între Uniunea Europeană și Principatul Andorra privind schimbul automat de informații referitoare la conturile financiare pentru îmbunătățirea respectării obligațiilor fiscale internaționale”.

2. Articolele 1 – 19 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Definiții

(1) În sensul prezentului acord:

- (a) „Uniunea Europeană” înseamnă Uniunea, astfel cum a fost instituită prin Tratatul privind Uniunea Europeană, incluzând teritoriile în care se aplică Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în condițiile prevăzute de acest din urmă tratat.
- (b) „stat membru” înseamnă un stat membru al Uniunii Europene.
- (c) „Andorra” înseamnă Principatul Andorra.
- (d) „Autoritățile competente din Andorra” și „Autoritățile competente din statele membre” înseamnă autoritățile prevăzute în lista din anexa III, la litera (a) și, respectiv, la literele (b) – (ac). Anexa III face parte integrantă din prezentul acord. Lista Autorităților competente din anexa III poate fi modificată prin simpla notificare a celeilalte părți contractante de către Andorra, pentru autoritatea prevăzută la litera (a) din anexă, și de către Uniunea Europeană în ceea ce privește autoritățile menționate la literele (b) – (ac) din anexă.
- (e) „Instituție Financiară dintr-un stat membru” înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă într-un stat membru, excluzând orice sucursală a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului statului membru respectiv, și (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă într-un stat membru, în cazul în care sucursala respectivă se află în respectivul stat membru.
- (f) „Instituție Financiară din Andorra” înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă în Andorra, excluzând orice sucursală a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului Andorra, și (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă în Andorra, în cazul în care sucursala respectivă se află în Andorra.

- (g) „Instituție Financiară Raportoare” înseamnă orice Instituție Financiară dintr-un stat membru sau din Andorra, în funcție de context, care nu este o Instituție Financiară Nonraportoare.
- (h) „Cont care face obiectul raportării” înseamnă un cont care face obiectul raportării într-un stat membru sau în Andorra, în funcție de context, cu condiția ca acesta să fi fost identificat ca atare în temeiul procedurilor privind obligația de diligență fiscală, în conformitate cu anexele I și II, în vigoare în respectivul stat membru sau în Andorra.
- (i) „Cont care face obiectul raportării într-un stat membru” înseamnă un Cont Financiar care este administrat de o Instituție Financiară Raportoare din Andorra și deținut de una sau mai multe persoane dintr-un stat membru care fac obiectul raportării sau deținut de o ENF (Entitate Nefinanciară) pasivă în care una sau mai multe Persoane care exercită controlul sunt persoane care fac obiectul raportării într-un stat membru.
- (j) „Cont care face obiectul raportării în Andorra” înseamnă un Cont Financiar care este administrat de o Instituție Financiară Raportoare dintr-un stat membru și deținut de una sau mai multe persoane din Andorra care fac obiectul raportării sau deținut de o ENF (Entitate nefinanciară) pasivă în care una sau mai multe Persoane care exercită controlul sunt persoane care fac obiectul raportării în Andorra.
- (k) „Persoană dintr-un stat membru” înseamnă o persoană fizică sau o entitate care este identificată de către o Instituție Financiară Raportoare din Andorra ca fiind rezidentă într-un stat membru în temeiul procedurilor privind obligația de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II, sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă a unui stat membru.
- (l) „Persoană din Andorra” înseamnă o persoană fizică sau o entitate care este identificată de către o Instituție Financiară Raportoare dintr-un stat membru ca fiind rezidentă în Andorra în temeiul procedurilor privind obligația de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II, sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă în Andorra.

(2) Orice termen scris cu inițială majusculă care nu este definit altfel în prezentul acord va avea sensul atribuit la momentul respectiv, (i) pentru statele membre, în conformitate cu Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal ⁽¹⁾ sau, după caz, cu legislația națională a statului membru care aplică prezentul acord, iar (ii) pentru Andorra, în temeiul legislației sale naționale, o astfel de semnificație fiind conformă cu sensul prevăzut în anexele I și II.

Orice termen care nu se definește altfel în prezentul acord sau în anexele I sau II, cu excepția cazului în care contextul impune o interpretare diferită sau în care Autoritatea competentă dintr-un stat membru și cea din Andorra sunt de acord asupra unei semnificații comune, astfel cum se prevede la articolul 7 (dacă legislația națională permite aceasta), are sensul atribuit la momentul respectiv de legislația jurisdicției în cauză care aplică prezentul acord, (i) pentru statele membre, în conformitate cu Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal sau, dacă este cazul, cu legislația națională a statului membru în cauză, iar (ii) pentru Andorra, în conformitate cu dreptul său intern, orice semnificație în baza legislației fiscale aplicabile din jurisdicția în cauză (fie un stat membru, fie Andorra) prevalând asupra înțelesului dat termenului în temeiul altor acte legislative din jurisdicția respectivă.

Articolul 2

Schimbul automat de informații cu privire la Conturile care fac obiectul raportării

(1) În temeiul dispozițiilor prezentului articol și sub rezerva normelor aplicabile privind raportarea și obligația de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II, care constituie parte integrantă din prezentul acord, Autoritatea competentă din Andorra va schimba anual cu fiecare dintre Autoritățile competente ale statelor membre și fiecare dintre Autoritățile competente ale statelor membre va schimba anual cu Autoritatea competentă din Andorra, în mod automat, informațiile obținute în conformitate cu aceste norme și specificate la alineatul (2).

(2) Informațiile care urmează să facă obiectul schimbului sunt, în cazul unui stat membru, cele referitoare la fiecare Cont care face obiectul raportării în Andorra, iar în cazul Andorrei, cele referitoare la fiecare Cont care face obiectul raportării într-un stat membru:

- (a) numele, adresa, numărul de identificare fiscală (NIF), precum și data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării și care este Titular de cont al contului respectiv, iar în cazul unei Entități care este Titular de cont și care, după aplicarea procedurilor privind obligația de diligență fiscală prevăzute în anexele I și II, este identificată ca având una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care este o Persoană care face obiectul raportării, numele, adresa și NIF ale Entității, precum și numele, adresa, NIF și data și locul nașterii ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării;
- (b) numărul de cont (sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont);

⁽¹⁾ JO L 64, 11.3.2011, p. 1.

- (c) numele și numărul de identificare (dacă este cazul) al Instituției Financiare Raportoare;
- (d) soldul sau valoarea contului (inclusiv, în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, Valoarea de răscumpărare) valabilă la sfârșitul anului calendaristic relevant sau la sfârșitul altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei în cauză, închiderea contului;
- (e) în cazul oricărui Cont de custodie:
 - (i) cuantumul brut total al dobânzilor, cuantumul brut total al dividendelor și cuantumul brut total al altor venituri generate în legătură cu activele deținute în cont, în fiecare caz plătite sau creditate în contul respectiv (sau în legătură cu respectivul cont) în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și
 - (ii) încasările brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor Financiare plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare a acționat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont;
- (f) în cazul oricărui Cont de depozit, cuantumul brut total al dobânzilor plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și
- (g) în cazul oricărui alt cont decât cele descrise la alineatul (2) litera (e) sau (f), cuantumul brut total plătit sau creditat Titularului de cont în legătură cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare este debitoare, inclusiv suma agregată a oricăror răscumpărări plătite Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate.

Articolul 3

Calendarul și modalitățile de efectuare a schimbului automat de informații

- (1) În sensul schimbului de informații de la articolul 2, cuantumul și descrierea plăților efectuate în legătură cu un Cont care face obiectul raportării se pot stabili în conformitate cu principiile legislației fiscale din jurisdicția (fie a unui stat membru, fie a Andorrei) care face schimbul de informații.
- (2) În sensul schimbului de informații de la articolul 2, informațiile care fac obiectul schimburilor identifică moneda în care este exprimată fiecare sumă relevantă.
- (3) În ceea ce privește articolul 2 alineatul (2), pot fi schimbate informații care fac referire la primul an, cu începere de la data intrării în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016 și la toți anii următori, aceste informații putând fi transmise în termen de nouă luni de la sfârșitul anului calendaristic la care se referă informațiile.
- (4) Autoritățile competente vor efectua în mod automat schimbul de informații menționate în articolul 2, conform unei scheme comune standardizate de raportare în format Extensible Markup Language.
- (5) Autoritățile competente vor conveni asupra uneia sau mai multor metode de transmitere a datelor, inclusiv asupra standardelor de criptare.

Articolul 4

Cooperarea în materie de conformitate și executare

Autoritatea competentă dintr-un stat membru va notifica Autorității competente din Andorra, iar Autoritatea competentă din Andorra va notifica Autorității competente dintr-un stat membru atunci când prima autoritate competentă (cea care notifică) are motive să creadă că o eroare ar fi putut să genereze o raportare incorectă sau incompletă de informații în conformitate cu dispozițiile articolului 2 sau în cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu respectă cerințele de raportare aplicabile și procedurile privind obligația de diligență fiscală în conformitate cu anexele I și II. Autoritatea competentă notificată va lua toate măsurile necesare prevăzute de legislația internă pentru a remedia erorile sau cazul de nerespectare care fac obiectul notificării.

Articolul 5

Schimbul de informații la cerere

(1) În pofida dispozițiilor de la articolul 2 și din orice alt acord care prevede schimbul de informații la cerere între Andorra și oricare stat membru, Autoritatea competentă din Andorra și cea din oricare stat membru schimbă, la cerere, informațiile care sunt în mod previzibil relevante pentru punerea în aplicare a prezentului acord sau pentru administrarea sau aplicarea normelor din legislația națională referitoare la impozitele de orice tip și natură impuse în numele Andorrei și al statelor membre sau în numele subdiviziunilor lor politice sau al autorităților lor locale, în măsura în care impozitarea, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, nu este în contradicție cu un acord aplicabil privind evitarea dublei impuneri între Andorra și statul membru în cauză.

(2) Dispozițiile alineatului (1) din prezentul articol și din articolul 6 nu trebuie nici într-un caz interpretate astfel încât să impună Andorrei sau unui stat membru obligația:

- (a) de a lua măsuri administrative care derogă de la legislația și de la practica administrativă a Andorrei sau, respectiv, a statului membru în cauză;
- (b) de a furniza informații care nu ar putea fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative normale din Andorra sau, respectiv, din statul membru respectiv;
- (c) de a furniza informații care ar dezvălui orice secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau orice procedeu comercial, sau informații a căror comunicare ar fi contrară ordinii publice (*ordre public*).

(3) În cazul în care un stat membru sau Andorra solicită informații acționând în calitate de jurisdicție solicitantă în conformitate cu prezentul articol, Andorra sau statul membru, acționând ca jurisdicție căreia i se solicită informații, își utilizează mijloacele de colectare de informații pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă aceste informații nu îi sunt necesare pentru propriile scopuri fiscale. Obligația enunțată în teza anterioară este supusă limitărilor de la alineatul (2), dar în niciun caz aceste limitări nu se interpretează astfel încât să permită jurisdicției căreia i se solicită informații să refuze furnizarea informațiilor pentru simplul motiv că respectivele informații nu prezintă interes pe plan intern.

(4) Dispozițiile alineatului (2) nu pot fi în niciun caz interpretate astfel încât să permită Andorrei sau unui stat membru să refuze furnizarea de informații pentru simplul motiv că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent sau de administrator, sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane.

(5) Autoritățile competente vor conveni asupra formularelor standard care vor fi utilizate, precum și asupra uneia sau mai multor metode de transmitere a datelor, inclusiv asupra standardelor de criptare.

Articolul 6

Confidențialitatea și protecția datelor

(1) Informațiile obținute de către o jurisdicție (fie ea un stat membru sau Andorra) în temeiul prezentului acord sunt tratate ca fiind confidențiale și sunt protejate în același mod ca informațiile obținute în temeiul legislației naționale din jurisdicția respectivă și, în măsura în care este necesar pentru protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu legislația națională aplicabilă și cu măsurile de protecție specificate eventual de jurisdicția care furnizează informațiile necesare în temeiul legislației sale naționale.

(2) Informațiile prelucrate în conformitate cu prezentul acord se păstrează pentru o perioadă care nu depășește perioada necesară atingerii obiectivelor prezentului acord și, în orice caz, în conformitate cu normele naționale referitoare la termenii de prescripție ale fiecărui operator de date.

(3) În orice caz, aceste informații se divulgă numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești, organismelor administrative sau de supraveghere) responsabile cu stabilirea, colectarea sau recuperarea impozitelor, cu punerea în aplicare, cu urmărirea penală sau cu soluționarea căilor de atac referitoare la impozite în jurisdicția respectivă (fie ea un stat membru sau Andorra) sau cu supravegherea acestor activități. Numai persoanele sau autoritățile menționate mai sus pot folosi informațiile, și numai în scopurile prevăzute în teza anterioară. În pofida dispozițiilor din prezentul alineat (1), acestea pot divulga aceste informații în cadrul audierilor publice în fața instanțelor sau în hotărârile judecătorești referitoare la astfel de impozite.

(4) În pofida dispozițiilor alineatelor precedente, informațiile primite de către o jurisdicție (fie ea un stat membru sau Andorra) pot fi utilizate pentru alte scopuri în cazul în care aceste informații pot fi utilizate pentru respectivele scopuri în temeiul legislației jurisdicției furnizoare (fie ea Andorra sau, respectiv, un stat membru), iar Autoritatea competentă din jurisdicția respectivă autorizează o astfel de utilizare. Informațiile furnizate de către o jurisdicție (fie ea un stat membru sau Andorra) unei alte jurisdicții (fie ea Andorra sau, respectiv, un stat membru) pot fi transmise de aceasta din urmă unei terțe jurisdicții (adică unui alt stat membru) sub rezerva autorizării prealabile de către Autoritatea competentă din prima jurisdicție, autoritate de la care provin informațiile.

Informațiile furnizate de un stat membru unui alt stat membru în temeiul legislației aplicabile de punere în aplicare a Directivei 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal pot fi transmise Andorra sub rezerva autorizării prealabile de către Autoritatea competentă a statului membru de la care provin informațiile.

(5) Fiecare Autoritate competentă dintr-un stat membru sau din Andorra va notifica de urgență celeilalte Autorități competente, și anume celei din Andorra sau din respectivul stat membru, orice încălcare a confidențialității, orice disfuncționalitate a garanțiilor, precum și toate sancțiunile și acțiunile de remediere impuse în consecință.

Articolul 7

Consultări și suspendarea acordului

(1) În cazul în care se ivesc dificultăți în punerea în aplicare sau interpretarea prezentului acord, oricare dintre Autoritățile competente din Andorra sau dintr-un stat membru poate solicita consultări între Autoritatea competentă din Andorra și una sau mai multe dintre Autoritățile competente ale statelor membre, pentru a stabili măsurile adecvate menite să garanteze respectarea prezentului acord. Aceste Autorități competente informează de îndată Comisia Europeană și Autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la rezultatele consultărilor lor. În ceea ce privește problemele de interpretare, Comisia Europeană poate participa la consultări, la cererea oricăreia dintre Autoritățile competente.

(2) În cazul în care consultarea se referă la o nerespectare semnificativă a dispozițiilor prezentului acord, iar procedura descrisă la alineatul (1) nu prevede o soluționare adecvată, Autoritatea competentă dintr-un stat membru sau din Andorra poate suspenda schimbul de informații efectuat în temeiul prezentului acord între Andorra și un anumit stat membru, notificând în scris acest lucru celeilalte Autorități competente implicate. Suspendarea va avea efect imediat. În sensul prezentului alineat, nerespectarea semnificativă include, dar nu se limitează la, nerespectarea dispozițiilor privind confidențialitatea și a celor privind protecția datelor din prezentul acord, neîndeplinirea de către Autoritatea competentă dintr-un stat membru sau din Andorra a obligației de a furniza, în timp util, informații adecvate, astfel cum se prevede în prezentul acord, sau definirea statutului unor entități sau conturi drept Instituții Financiare Nonraportoare și Conturi excluse într-un mod care contravine obiectivelor prezentului acord.

Articolul 8

Modificări

(1) Părțile contractante se consultă reciproc de fiecare dată când la nivelul OCDE este adoptată o schimbare importantă referitoare la oricare dintre elementele standardului global sau – în cazul în care părțile contractante consideră necesar acest lucru – în scopul de a îmbunătăți funcționarea tehnică a prezentului acord sau de a evalua și a reflecta alte evoluții la nivel internațional. Consultările au loc în termen de o lună de la data primirii cererii de către oricare dintre părțile contractante sau cât mai curând posibil în cazurile urgente.

(2) Pe baza unui astfel de contact, părțile contractante se pot consulta reciproc pentru a analiza dacă sunt necesare modificări la prezentul acord.

(3) În sensul consultărilor prevăzute la alineatele (1) și (2), fiecare parte contractantă informează cealaltă parte contractantă cu privire la posibilele evoluții care ar putea afecta buna funcționare a prezentului acord. Aceasta include și eventualele acorduri relevante între una dintre părțile contractante și un stat terț.

(4) În urma consultărilor, prezentul acord poate fi modificat printr-un protocol sau printr-un nou acord între părțile contractante.

Articolul 9

Reziliere

Fiecare dintre părțile contractante poate rezilia prezentul acord prin trimiterea unui preaviz de reziliere în scris celeilalte părți contractante. Rezilierea devine efectivă în prima zi a lunii care urmează după expirarea unei perioade de 12 luni de la data primirii preavizului de reziliere. În caz de reziliere, toate informațiile primite anterior în temeiul prezentului acord vor rămâne confidențiale și supuse dispozițiilor articolului 6 din prezentul acord.

Articolul 10

Sfera de aplicare teritorială

Prezentul acord se aplică, pe de o parte, teritoriilor statelor membre în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în condițiile stabilite de aceste tratate și, pe de altă parte, teritoriului Andorrei.”

3. Anexele se înlocuiesc cu:

„ANEXA I

STANDARDUL COMUN PRIVIND RAPORTAREA ȘI OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ PENTRU INFORMAȚIILE REFERITOARE LA CONTURILE FINANCIARE („STANDARDUL COMUN DE RAPORTARE”)

SECȚIUNEA I

CERINȚE GENERALE DE RAPORTARE

A. Sub rezerva dispozițiilor din subsecțiunile C-E, fiecare Instituție Financiară Raportoare trebuie să raporteze Autorității competente din jurisdicția sa (fie ea un stat membru sau Andorra) următoarele informații cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportării al respectivelor Instituții Financiare Raportoare:

1. numele, adresa, jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru sau Andorra), numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF), precum și data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării și care este Titular de cont al contului respectiv, iar în cazul unei Entități care este Titular de cont și care, după aplicarea procedurilor privind obligația de diligență fiscală prevăzute în secțiunile V, VI și VII, este identificată ca având una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care este o Persoană care face obiectul raportării, numele, adresa, jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru, Andorra sau altă jurisdicție), numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF) ale Entității, precum și numele, adresa, jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru sau Andorra), numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF) și data și locul nașterii ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării;
2. numărul de cont (sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont);
3. numele și numărul de identificare (dacă este cazul) al Instituției Financiare Raportoare;
4. soldul sau valoarea contului (inclusiv, în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, Valoarea de răscumpărare) valabilă la sfârșitul anului calendaristic relevant sau la sfârșitul altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei în cauză, închiderea contului;
5. în cazul oricărui Cont de custodie:
 - (a) cuantumul brut total al dobânzilor, cuantumul brut total al dividendelor și cuantumul brut total al altor venituri generate în legătură cu activele deținute în cont, în fiecare caz plătite sau creditate în contul respectiv (sau în legătură cu respectivul cont) în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și

- (b) încasările brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor financiare plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare a acționat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont;
6. în cazul oricărui Cont de depozit, cuantumul brut total al dobânzilor plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; și
7. în cazul oricărui cont care nu este descris la punctul 5 sau 6 din subsecțiunea A, cuantumul brut total plătit sau creditat Titularului de cont în legătură cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare este debitoare, inclusiv cuantumul agregat al oricăror rambursări plătite Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate.
- B. Informațiile raportate trebuie să identifice moneda în care este exprimată fiecare sumă.
- C. În pofida punctului 1 din subsecțiunea A, cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportării care este un Cont preexistent, nu este obligatorie raportarea NIF sau a datei nașterii în cazul în care acestea nu figurează în registrele Instituției Financiare Raportoare și nu există o altă cerință care să impună respectivei Instituții Financiare Raportoare să colecteze aceste informații în temeiul legislației naționale sau al oricărui instrument juridic al Uniunii Europene (după caz). Cu toate acestea, o Instituție Financiară Raportoare are obligația să depună eforturi rezonabile pentru a obține NIF și data nașterii în ceea ce privește Conturile preexistente până la sfârșitul celui de al doilea an calendaristic care urmează anului în care respectivele Conturi preexistente au fost identificate drept Conturi care fac obiectul raportării.
- D. Fără a aduce atingere punctului 1 din subsecțiunea A, nu există obligația raportării NIF în cazul în care acesta nu este emis de către statul membru relevant, de Andorra sau de o altă jurisdicție de rezidență.
- E. fără a aduce atingere punctului 1 din subsecțiunea A, nu există obligația raportării locului nașterii, cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare este obligată, în alt mod, să îl obțină și să îl raporteze în temeiul legislației naționale, iar acesta este disponibil în datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare.

SECȚIUNEA II

CERINȚE GENERALE PRIVIND OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ

- A. Un cont este considerat drept Cont care face obiectul raportării începând de la data la care este identificat ca atare în conformitate cu procedurile privind obligația de diligență fiscală prevăzute în secțiunile II-VII și, cu excepția cazului în care se prevede altfel, informațiile cu privire la un Cont care face obiectul raportării trebuie raportate anual, în anul calendaristic următor anului la care se referă informațiile.
- B. Soldul sau valoarea unui cont se stabilește ca fiind cel/cea valabil(ă) în ultima zi a anului calendaristic sau a unei alte perioade de raportare adecvate.
- C. În cazul în care soldul sau pragul valorii urmează să se stabilească în ultima zi a unui an calendaristic, soldul sau valoarea în cauză trebuie stabilit(ă) în ultima zi a perioadei de raportare care se încheie cu sau în anul calendaristic respectiv.
- D. Fiecare stat membru sau Andorra poate permite Instituțiilor Financiare Raportoare să utilizeze prestatori de servicii în scopul îndeplinirii obligațiilor de raportare și de diligență fiscală impuse respectivelor Instituții Financiare Raportoare, prevăzute de legislația națională, dar responsabilitatea pentru respectivele obligații revine în continuare Instituțiilor Financiare Raportoare.
- E. Fiecare stat membru sau Andorra poate permite Instituțiilor Financiare Raportoare să aplice procedurile de diligență fiscală pentru Conturile noi în cazul Conturilor preexistente, precum și procedurile de diligență fiscală pentru Conturile cu valoare mare în cazul Conturilor cu valoare mai mică. În cazul în care un stat membru sau Andorra permite utilizarea procedurilor privind obligația de diligență fiscală aplicabile unui Cont nou pentru Conturile preexistente, celelalte norme aplicabile Conturilor preexistente se aplică în continuare.

SECȚIUNEA III

OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE PERSOANĂ FIZICĂ PREEXISTENTE

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de persoană fizică preexistente.

- A. Conturi care nu fac obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare. Un Cont de persoană fizică preexistent, care este un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau un Contract cu rentă viageră nu face obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare, cu condiția ca Instituția Financiară Raportoare să nu aibă efectiv dreptul prin lege să vândă un astfel de Contract rezidenților dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării.
- B. Conturi cu valoare mai mică. În cazul Conturilor cu valoare mai mică se aplică procedurile prezentate în continuare.
1. Adresa de rezidență. În cazul în care Instituția Financiară Raportoare deține în registrele sale o adresă actuală de rezidență pentru Titularul de cont persoană fizică, bazată pe Documente Justificative, Instituția Financiară Raportoare poate considera Titularul de cont persoană fizică drept având rezidența fiscală în statul membru respectiv sau în Andorra sau într-o altă jurisdicție în care este situată adresa, pentru a stabili dacă respectivul Titular de cont persoană fizică este o Persoană care face obiectul raportării.
 2. Căutarea în registrul electronic. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu se bazează pe o adresă actuală de rezidență a Titularului de cont persoană fizică, pe baza unor Documente Justificative, astfel cum este prevăzut la punctul 1 din subsecțiunea B, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare cu privire la toate indiciile prezentate în continuare și să aplice punctele 3 – 6 din subsecțiunea B:
 - (a) identificarea Titularului de cont drept rezident al unei Jurisdicții care face obiectul raportării;
 - (b) adresa de corespondență sau de rezidență actuală (inclusiv o casuță poștală) dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării;
 - (c) unul sau mai multe numere de telefon într-o Jurisdicție care face obiectul raportării și niciun număr de telefon în Andorra sau în statul membru al Instituției Financiare Raportoare, în funcție de context;
 - (d) instrucțiunile permanente (altele decât cele privind un Cont de depozit) de a transfera fonduri într-un cont administrat într-o Jurisdicție care face obiectul raportării;
 - (e) o împuternicire sau o delegare de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa într-o Jurisdicție care face obiectul raportării; sau
 - (f) o adresă purtând mențiunea „post-restant” sau „în atenția” într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, în cazul în care Instituția Financiară Raportoare nu are la dosar nicio altă adresă pentru Titularul de cont.
 3. În cazul în care nu se descoperă în urma căutării electronice niciunul dintre indiciile enumerate la punctul 2 din subsecțiunea B, nu se impune nicio măsură suplimentară până în momentul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă fie la asocierea unuia sau mai multor indicii cu contul, fie la transformarea contului într-un Cont cu valoare mare.
 4. În cazul în care oricare dintre indiciile enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a) – (e) este descoperit în sistemul electronic de căutare, sau în cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere Titularul de cont drept rezident fiscal în fiecare Jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indice, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct.
 5. În cazul în care o adresă purtând mențiunea „post-restant” sau „în atenția” este descoperită în urma căutării electronice și nu se identifică nicio altă adresă și niciunul dintre celelalte indicii enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a) – (e) cu privire la Titularul de cont, Instituția Financiară Raportoare trebuie, în ordinea

cea mai adecvată circumstanțelor, să efectueze căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzută la punctul 2 din subsecțiunea C sau să încerce să obțină din partea Titularului de cont o autocertificare sau Documente justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) respectivului Titular de cont. În cazul în care în urma căutării în dosar nu se constată niciun indiciu, iar încercarea de a obține autocertificarea sau Documente justificative nu dă rezultate, Instituția Financiară Raportoare trebuie să raporteze contul Autorității competente din propriul stat membru sau din Andorra, în funcție de context, drept cont nedocumentat.

6. În pofida găsirii unor indicii în temeiul punctului 2 din subsecțiunea B, o Instituție Financiară Raportoare nu este obligată să considere un Titular de cont drept rezident al unei Jurisdicții care face obiectul raportării în cazul în care:

(a) informațiile referitoare la Titularul de cont conțin o adresă de corespondență sau de rezidență actuală în Jurisdicția care face obiectul raportării, unul sau mai multe numere de telefon în respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării (și niciun număr de telefon în Andorra sau în statul membru al Instituției Financiare Raportoare, în funcție de context) sau instrucțiuni permanente (cu privire la Conturi Financiare altele decât Conturile de depozit) de a transfera fonduri într-un cont administrat într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, iar Instituția Financiară Raportoare obține sau a examinat anterior și păstrează o înregistrare a următoarelor informații:

(i) o autocertificare din partea Titularului de cont privind jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru, Andorra sau alte jurisdicții) a respectivului Titular de cont, care nu include acea Jurisdicție care face obiectul raportării; și

(ii) Documente justificative care stabilesc statutul Titularului de cont ca nefăcând obiectul raportării.

(b) informațiile referitoare la Titularul de cont conțin o împuternicire sau o delegare de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa în Jurisdicția care face obiectul raportării, iar Instituția Financiară Raportoare obține sau a examinat anterior și păstrează o înregistrare a următoarelor informații:

(i) o autocertificare din partea Titularului de cont privind jurisdicția (jurisdicțiile) de rezidență (fie ea un stat membru, Andorra sau alte jurisdicții) a respectivului Titular de cont, care nu include acea Jurisdicție care face obiectul raportării; sau

(ii) Documente justificative care stabilesc statutul Titularului de cont ca nefăcând obiectul raportării.

C. Proceduri de examinare aprofundată pentru Conturile cu valoare mare. Se aplică următoarele proceduri de examinare aprofundată în ceea ce privește Conturile cu valoare mare.

1. Căutarea în registrul electronic. În ceea ce privește Conturile cu valoare mare, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare cu privire la oricare dintre indiciile descrise la punctul 2 din subsecțiunea B.

2. Căutarea în registrul pe suport hârtie. În cazul în care bazele de date accesibile pentru căutare electronică ale Instituției Financiare Raportoare includ câmpuri destinate tuturor informațiilor prevăzute la punctul 3 din subsecțiunea C și cuprind toate informațiile respective, nu este necesară căutarea suplimentară în registrul pe suport hârtie. În cazul în care bazele de date electronice nu cuprind toate informațiile respective, atunci, în ceea ce privește Conturile cu valoare mare, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze și actualul dosar principal al clientului și, în măsura în care informațiile în cauză nu sunt cuprinse în actualul dosar principal al clientului, următoarele documente asociate contului și obținute de Instituția Financiară Raportoare în cursul ultimilor cinci ani pentru oricare dintre indiciile prevăzute la punctul 2 din subsecțiunea B:

(a) cele mai recente Documente justificative colectate cu privire la contul respectiv;

(b) cel mai recent contract sau cea mai recentă documentație cu privire la deschiderea contului;

(c) cea mai recentă documentație obținută de Instituția Financiară Raportoare în conformitate cu Procedurile AML/KYC sau în alte scopuri de reglementare;

(d) orice formulare de împuternicire sau de delegare de semnătură valabile; și

(e) orice instrucțiuni permanente în vigoare (altele decât cele referitoare la un Cont de Depozit) de a transfera fonduri.

3. Excepție în măsura în care bazele de date conțin informații suficiente. O Instituție Financiară Raportoare nu este obligată să efectueze căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzută la punctul 2 din subsecțiunea C în măsura în care informațiile disponibile pentru căutare în format electronic ale Instituției Financiare Raportoare includ:
 - (a) statutul Titularului de cont în ceea ce privește rezidența;
 - (b) adresa de rezidență și adresa de corespondență ale Titularului de cont, aflate în prezent la dosarul Instituției Financiare Raportoare;
 - (c) numărul (numerele) de telefon al(e) Titularului de cont, aflate în prezent la dosarul Instituției Financiare Raportoare, dacă este cazul;
 - (d) în cazul Conturilor financiare altele decât Conturile de depozit, dacă există instrucțiuni permanente pentru a transfera fonduri din respectivul cont într-un alt cont (inclusiv un cont aflat la o altă sucursală a Instituției Financiare Raportoare sau la o altă Instituție Financiară);
 - (e) dacă există în prezent o mențiune „post-restant” sau „în atenția” pentru Titularul de cont; și
 - (f) dacă există orice împuternicire sau delegare de semnătură pentru contul respectiv.
4. Consultarea responsabilului pentru relații cu clienții în scopul obținerii de informații concrete. În afară de căutarea în registrul electronic și de căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzute la punctele 1 și 2 din subsecțiunea C, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere drept Cont care face obiectul raportării orice Cont cu valoare mare încredințat unui responsabil pentru relații cu clienții (inclusiv orice Conturi financiare agregate respectivului Cont cu valoare mare) în cazul în care responsabilul pentru relații cu clienții deține informații concrete conform cărora Titularul de cont este o Persoană care face obiectul raportării.
5. Efectele găsirii unor indicii.
 - (a) Dacă, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu valoare mare prevăzute la subsecțiunea C, nu este descoperit niciunul dintre indiciile enumerate la punctul 2 din subsecțiunea B, iar contul nu este identificat ca fiind deținut de o Persoană care face obiectul raportării descrisă la punctul 4 din subsecțiunea C, atunci nu sunt necesare acțiuni suplimentare până în momentul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul respectiv.
 - (b) În cazul în care, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu valoare mare prevăzute la subsecțiunea C, este descoperit oricare dintre indiciile enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a) – (e), sau în cazul în care intervine ulterior o modificare a circumstanțelor care duce la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării în fiecare Jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct.
 - (c) În cazul în care, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu valoare mare prevăzute la subsecțiunea C, este descoperită o adresă purtând mențiunea „post-restant” sau „în atenția” și pentru Titularul de cont nu este identificată nicio altă adresă și niciunul dintre celelalte indicii enumerate la subsecțiunea B punctul 2 literele (a)-(e), Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină din partea Titularului de cont respectiv o autocertificare sau Documente Justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) respectivului Titular de cont. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu poate obține autocertificarea sau Documentele justificative respective, aceasta trebuie să raporteze contul Autorității competente din propriul stat membru sau din Andorra, în funcție de context, drept cont nedocumentat.
6. În cazul în care un Cont de persoană fizică preexistent nu este un Cont cu valoare mare la data de 31 decembrie 2015 care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, dar devine un Cont cu valoare mare începând cu ultima zi a anului calendaristic următor, Instituția Financiară Raportoare trebuie să finalizeze procedurile de examinare aprofundată prevăzute la subsecțiunea C cu privire la respectivul cont în anul calendaristic următor anului în care contul devine un Cont cu valoare mare. Dacă, pe baza acestei examinări, respectivul cont este identificat drept Cont care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare are obligația de a raporta, anual, informațiile necesare cu privire la respectivul cont pentru anul în care acesta este identificat drept Cont care face obiectul raportării și pentru anii următori, cu excepția cazului în care Titularul de cont încetează să mai fie o Persoană care face obiectul raportării.

7. Odată ce o Instituție Financiară Raportoare aplică procedurile de examinare aprofundată prevăzute la subsecțiunea C pentru un Cont cu valoare mare, Instituția Financiară Raportoare nu este obligată să aplice din nou respectivele proceduri, în afară de consultarea responsabilului pentru relații cu clienții prevăzută la punctul 4 din subsecțiunea C, cu privire la același Cont cu valoare mare în orice an ulterior, cu excepția cazului în care contul este nedocumentat, caz în care Instituția Financiară Raportoare ar trebui să aplice din nou, anual, respectivele proceduri, până în momentul în care respectivul cont încetează să mai fie nedocumentat.
 8. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor privind un Cont cu valoare mare care duce la asocierea cu contul respectiv a unuia sau a mai multor indicii prevăzute la punctul 2 din subsecțiunea B, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării în legătură cu fiecare Jurisdicție care face obiectul raportării pentru care este identificat un indice, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B și, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la punctul menționat.
 9. O Instituție Financiară Raportoare trebuie să pună în aplicare proceduri prin care să se asigure că un responsabil pentru relații cu clienții identifică orice modificare a circumstanțelor referitoare la un cont. De exemplu, în cazul în care responsabilului pentru relații cu clienții i se comunică faptul că Titularul de cont are o nouă adresă de corespondență într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare are obligația de a considera noua adresă drept o modificare a circumstanțelor și, în cazul în care aceasta alege să aplice punctul 6 din subsecțiunea B, este obligată să obțină documentele adecvate din partea Titularului de cont.
- D. Examinarea Conturilor de persoană fizică cu valoare mare preexistente trebuie finalizată în termen de un an de la intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016. Examinarea Conturilor de persoană fizică cu valoare mai mică preexistente trebuie finalizată în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016.
- E. Orice Cont de persoană fizică preexistent, care a fost identificat drept Cont care face obiectul raportării în temeiul prezentei secțiuni, trebuie considerat drept Cont care face obiectul raportării în toți anii următori, cu excepția cazului în care Titularul de cont încetează să mai fie o Persoană care face obiectul raportării.

SECȚIUNEA IV

OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE PERSOANĂ FIZICĂ NOI

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de persoană fizică noi.

- A. În ceea ce privește Conturile de persoană fizică noi, în momentul deschiderii contului, Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină o autocertificare, care poate face parte din documentația de deschidere a contului, care permite Instituției Financiare Raportoare să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont și să confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificări pe baza informațiilor obținute de Instituția Financiară Raportoare în legătură cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.
- B. În cazul în care autocertificarea stabilește că Titularul de cont este rezident fiscal într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării și autocertificarea trebuie să includă, de asemenea, NIF al Titularului de cont pentru respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării (sub rezerva secțiunii I subsecțiunea D) și data nașterii acestuia.
- C. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor cu privire la un Cont de persoană fizică nou în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că autocertificarea inițială este incorectă sau nefiabilă, Instituția Financiară Raportoare nu se poate baza pe autocertificarea inițială și trebuie să obțină o autocertificare valabilă care să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont.

SECȚIUNEA V

OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE ENTITATE PREEXISTENTE

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de entitate preexistente.

- A. Conturi de entitate care nu fac obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare. Cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare decide altfel, fie cu privire la toate Conturile de entitate preexistente, fie separat, cu privire la orice grup clar identificat de astfel de conturi, un Cont de entitate preexistent cu un sold

agregat sau o valoare agregată a contului care nu depășește 250 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, nu face obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare drept Cont care face obiectul raportării, până în momentul în care soldul agregat sau valoarea agregată a contului depășește cuantumul respectiv începând din ultima zi a oricărui an calendaristic ulterior.

- B. Conturi de entitate care fac obiectul examinării. Un Cont de entitate preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește 250 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016 și un Cont de entitate preexistent care nu depășește, începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, cuantumul respectiv, dar cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește acest cuantum începând din ultima zi a oricărui an calendaristic ulterior, trebuie examinate în conformitate cu procedurile prevăzute la subsecțiunea D.
- C. Conturi de entitate care fac obiectul obligației de raportare. În ceea ce privește Conturile de entitate preexistente prevăzute la subsecțiunea B, numai conturile care sunt deținute de una sau mai multe Entități care sunt Persoane care fac obiectul raportării sau de ENF (Entități nefinanciare) pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării sunt considerate drept Conturi care fac obiectul raportării.
- D. Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de Entitate care fac obiectul obligației de raportare. Pentru Conturile de entitate preexistente prevăzute la subsecțiunea B, o Instituție Financiară Raportoare trebuie să aplice următoarele proceduri de examinare pentru a stabili dacă contul este deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de ENF pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării:
1. Să stabilească dacă Entitatea este o Persoană care face obiectul raportării.
 - (a) Să examineze informațiile păstrate în scopuri de reglementare sau de relații cu clienții (inclusiv informațiile colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC) pentru a stabili dacă informațiile indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării. În acest scop, informațiile care indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării includ fie un loc de înregistrare sau de constituire, fie o adresă într-o Jurisdicție care face obiectul raportării.
 - (b) Dacă informațiile indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care aceasta obține o autocertificare din partea Titularului de cont, sau stabilește în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că Titularul de cont nu este o Persoană care face obiectul raportării.
 2. Să stabilească dacă Entitatea este o ENF pasivă, cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de entitate preexistent (inclusiv o Entitate care este o Persoană care face obiectul raportării), Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească dacă Titularul de cont este o ENF pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării. În cazul în care oricare dintre Persoanele care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportării. La stabilirea acestor elemente, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte orientările din subsecțiunea D punctul 2 literele (a) – (c) în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor.
 - (a) Să stabilească dacă Titularul de cont este o ENF pasivă. În scopul de a stabili dacă Titularul de cont este o ENF pasivă, Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină o autocertificare din partea Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia sa sau disponibile public, pe baza cărora poate stabili în mod rezonabil că Titularul de cont este o ENF activă sau o Instituție Financiară, alta decât o Entitate de investiții prevăzută în secțiunea VIII subsecțiunea A punctul 6 litera (b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă.
 - (b) Să stabilească Persoanele care exercită controlul asupra unui Titular de cont. În scopul stabilirii Persoanelor care exercită controlul asupra unui Titular de cont, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe informațiile colectate și păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.
 - (c) Să stabilească dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării. Pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe:
 - (i) informații colectate și păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC în cazul unui Cont de entitate preexistent deținut de una sau mai multe ENF cu un sold agregat sau o valoare agregată a contului care nu depășește 1 000 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei; sau

- (ii) o autocertificare din partea Titularului de cont sau a Persoanei care exercită controlul privind jurisdicția sau jurisdicțiile (fie ea un stat membru, Andorra sau alte jurisdicții) în care Persoana care exercită controlul are rezidența fiscală.

E. Calendarul punerii în aplicare a examinării și proceduri suplimentare aplicabile Conturilor de entitate preexistente.

1. Examinarea Conturilor de entitate preexistente cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește 250 000 USD sau o sumă echivalentă în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, trebuie să fie finalizată în termen de doi ani de la intrarea în vigoare.
2. Examinarea Conturilor de entitate preexistente cu un sold sau o valoare agregată a contului care nu depășește 250 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, dar depășește cuantumul respectiv la data de 31 decembrie a unui an ulterior trebuie finalizată în anul calendaristic următor anului în care soldul sau valoarea agregată a contului depășește acest cuantum.
3. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor cu privire la un Cont de entitate preexistent în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că autocertificarea sau alte documente asociate cu un cont sunt incorecte sau nefiabile, Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească din nou statutul contului în conformitate cu procedurile prevăzute la subsecțiunea D.

SECȚIUNEA VI

OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTURILE DE ENTITATE NOI

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de entitate noi.

A. Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de entitate care fac obiectul obligației de raportare. Pentru Conturile de entitate noi, o Instituție Financiară Raportoare trebuie să aplice următoarele proceduri de examinare pentru a stabili dacă contul este deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de ENF pasive, cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării:

1. Să stabilească dacă Entitatea este o Persoană care face obiectul raportării.
 - (a) Să obțină o autocertificare, care poate face parte din documentația de deschidere a contului, care permite Instituției Financiare Raportoare să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont și să confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificări pe baza informațiilor obținute de Instituția Financiară Raportoare în legătură cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC. În cazul în care Entitatea certifică faptul că nu are o rezidență fiscală, Instituția Financiară Raportoare se poate baza pe adresa sediului principal al Entității pentru a stabili rezidența Titularului de cont.
 - (b) Dacă autocertificarea indică faptul că Titularul de cont este rezident într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care aceasta stabilește în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că Titularul de cont nu este o Persoană care face obiectul raportării în legătură cu respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării.
2. Să stabilească dacă Entitatea este o ENF pasivă, cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de entitate nou (inclusiv o Entitate care este o Persoană care face obiectul raportării), Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească dacă Titularul de cont este o ENF pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării. În cazul în care oricare dintre Persoanele care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportării. În cursul stabilirii acestor elemente, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte orientările din subsecțiunea A punctul 2 literele (a) – (c) în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor.
 - (a) Să stabilească dacă Titularul de cont este o ENF pasivă. În scopul de a stabili dacă Titularul de cont este o ENF pasivă, Instituția Financiară Raportoare trebuie să se bazeze pe o autocertificare din partea

Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia sa sau disponibile public, pe baza cărora poate stabili în mod rezonabil că Titularul de cont este o ENF activă sau o Instituție Financiară, alta decât o Entitate de investiții prevăzută la secțiunea VIII subsecțiunea A punctul 6 litera (b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participată.

- (b) Să stabilească Persoanele care exercită controlul asupra unui Titular de cont. În scopul stabilirii Persoanelor care exercită controlul asupra unui Titular de cont, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe informațiile colectate și păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.
- (c) Să stabilească dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării. Pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe o autocertificare din partea Titularului de cont sau a respectivei Persoane care exercită controlul.

SECȚIUNEA VII

NORME SPECIALE PRIVIND OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ

Se aplică următoarele norme suplimentare în punerea în aplicare a procedurilor privind obligația de diligență fiscală descrise mai sus:

- A. Recurgerea la autocertificări și Documente justificative. O Instituție Financiară Raportoare nu se poate baza pe autocertificare sau pe Documente justificative în cazul în care Instituția Financiară Raportoare știe sau are motive să știe că autocertificarea sau Documentele justificative sunt incorecte sau nefiabile.
- B. Proceduri alternative pentru Conturile financiare deținute de beneficiari persoane fizice ai unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau ai unui Contract cu rentă viageră și pentru Contractele de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau pentru Contractele cu rentă viageră de grup. O Instituție Financiară Raportoare poate presupune că un beneficiar persoană fizică (altul decât deținătorul) al unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră care beneficiază de o indemnizație de deces nu este o Persoană care face obiectul raportării și poate considera un astfel de Cont Financiar ca nefiind un Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare știe sau are motive să știe că beneficiarul este o Persoană care face obiectul raportării. O Instituție Financiară Raportoare are motive să știe că beneficiarul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră este o Persoană care face obiectul raportării dacă informațiile colectate de către Instituția Financiară Raportoare și asociate respectivului beneficiar conțin indicii conform celor prevăzute la secțiunea III subsecțiunea B. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare deține informații concrete sau are motive să știe că beneficiarul este o Persoană care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte procedurile de la secțiunea III subsecțiunea B.

Un stat membru sau Andorra au opțiunea să permită Instituțiilor Financiare Raportoare să considere un Cont Financiar care constă în participația de care beneficiază un membru în cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau al unui Contract cu rentă viageră de grup ca fiind un Cont Financiar care este un cont care nu face obiectul raportării până la data la care suma respectivă trebuie plătită angajatului/deținătorului unui certificat sau beneficiarului, în cazul în care Contul Financiar care constă în participația de care beneficiază un membru în cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau al unui Contract cu rentă viageră de grup îndeplinește următoarele cerințe:

- (a) Contractul de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau Contractul cu rentă viageră de grup îi este emis unui angajator și asigură cel puțin 25 de angajați/deținători de certificate;
- (b) angajatul/deținătorii de certificate are/au dreptul să beneficieze de orice valoare înscrisă în contract în legătură cu participația sa/lor și să numească beneficiari pentru indemnizația plătită la decesul angajatului; și
- (c) suma agregată plătită oricărui angajat/deținător de certificat sau beneficiar nu depășește 1 000 000 USD sau o valoare echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei.

Termenul „Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup” înseamnă un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare care: (i) asigură persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organizații profesionale, al unui sindicat ori al altei asociații sau grupări; și (ii) impune plata unei prime pentru fiecare membru al grupului (sau membru al unei categorii din cadrul grupului), care este stabilită fără a lua în considerare caracteristicile individuale de sănătate, altele decât vârsta, genul și consumul de tabac, ale respectivului membru al grupului (sau ale categoriei de membri).

Termenul „Contract cu rentă viageră de grup” înseamnă un Contract cu rentă viageră în care creditorii sunt persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organizații profesionale, al unui sindicat, ori al altei asociații sau grupări.

Înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, statele membre comunică Andorrei și Andorra comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la prezentul punct. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Andorra și transmite tuturor statelor membre comunicarea Andorrei. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Andorra sunt comunicate în același mod.

C. Norme privind Agregarea soldurilor conturilor și Conversia monetară.

1. Agregarea Conturilor de persoană fizică. În scopul stabilirii soldului agregat sau a valorii agregate a Conturilor financiare deținute de o persoană fizică, o Instituție Financiară Raportoare are obligația de a agrega toate Conturile Financiare administrate de Instituția Financiară Raportoare, sau de o Entitate afiliată, dar numai în măsura în care sistemele informatice ale Instituției Financiare Raportoare arată o legătură între Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numărul de client sau NIF, și permit agregarea soldurilor sau a valorilor conturilor. Fiecărui titular al unui Cont financiar deținut în comun i se atribuie soldul integral sau valoarea integrală a Contului Financiar deținut în comun în scopul aplicării cerințelor privind agregarea prevăzute la prezentul punct.
2. Agregarea Conturilor de entitate. În scopul stabilirii soldului agregat sau a valorii agregate a Conturilor financiare deținute de o Entitate, o Instituție Financiară Raportoare are obligația de a lua în considerare toate Conturile Financiare care sunt administrate de Instituția Financiară Raportoare sau de o Entitate afiliată, dar numai în măsura în care sistemele informatice ale Instituției Financiare Raportoare arată o legătură între Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numărul de client sau NIF, și permit agregarea soldurilor sau a valorilor conturilor. Fiecărui titular al unui Cont Financiar deținut în comun i se atribuie soldul integral sau valoarea integrală a Contului Financiar deținut în comun în scopul aplicării cerințelor privind agregarea prevăzute la prezentul punct.
3. Normă specială privind agregarea aplicabilă responsabililor pentru relații cu clienții. În scopul stabilirii soldului agregat sau a valorii agregate a Conturilor Financiare deținute de o persoană pentru a stabili dacă un Cont Financiar este un Cont cu valoare mare, o Instituție Financiară Raportoare are, de asemenea, obligația ca, în cazul oricăror Conturi Financiare cu privire la care responsabilul pentru relații cu clienții știe sau are motive să știe că sunt în mod direct sau indirect deținute, controlate sau instituite (altfel decât în capacitate fiduciară) de către aceeași persoană, de a agrega toate respectivele conturi.
4. Sumele se citesc ca incluzând echivalentul lor în alte monede. Toate sumele în dolari sau sumele exprimate în monedele diferitelor state membre sau Andorrei se citesc ca incluzând sumele echivalente în alte monede, astfel cum sunt stabilite prin legislația națională.

SECȚIUNEA VIII

TERMENI DEFINIȚI

Următorii termeni sunt definiți după cum urmează:

A. *Instituție Financiară Raportoare*

- 1 Termenul „Instituție Financiară Raportoare” înseamnă orice Instituție Financiară a unui stat membru sau din Andorra, în funcție de context, care nu este o Instituție Financiară Nonraportoare.
2. Termenul „Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă” înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă într-o Jurisdicție participantă, dar exclude orice sucursală a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului Jurisdicției participante și (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă într-o Jurisdicție participantă, în cazul în care sucursala respectivă se află într-o Jurisdicție participantă.
3. Termenul „Instituție Financiară” înseamnă o Instituție de custodie, o Instituție depozitară, o Entitate de investiții sau o Companie de asigurări specificată.

4. Termenul „Instituție de custodie” înseamnă orice Entitate care deține, ca parte substanțială a activității sale, Active Financiare în contul unor terți. O Entitate deține, ca parte substanțială a activității sale, Active Financiare în contul unor terți dacă venitul brut al Entității atribuibil deținerii de Active Financiare și serviciilor financiare conexe este egal sau mai mare de 20 % din venitul brut al Entității pe perioada cea mai scurtă dintre următoarele: (i) perioada de trei ani care se încheie la data de 31 decembrie (sau în ultima zi a unei perioadei contabile care nu este un an calendaristic) dinaintea anului în care se efectuează calculul; sau (ii) perioada în cursul căreia Entitatea a existat.
5. Termenul „Instituție depozitară” înseamnă orice Entitate care atrage depozite în cadrul obișnuit al activității bancare sau al unei activități similare.
6. Termenul „Entitate de investiții” înseamnă orice Entitate:
 - (a) care desfășoară, ca activitate principală, una sau mai multe dintre următoarele activități sau operațiuni pentru sau în numele unui client:
 - (i) tranzacții cu instrumente de piață monetară (cecuri, bonuri de trezorerie, certificate de depozit, instrumente derivate etc.); schimb valutar; instrumente în materie de schimb valutar, rata dobânzii și indici bursieri; titluri de valoare transferabile; sau tranzacții la termen cu mărfuri;
 - (ii) administrarea individuală și colectivă a portofoliului; sau
 - (iii) care investește, administrează sau gestionează în alt mod Active Financiare sau bani în numele altor persoane; sau
 - (b) al cărei venit brut provine în principal din activități de investire, reinvestire sau tranzacționare de Active financiare, în cazul în care Entitatea este administrată de către o altă Entitate care este o Instituție depozitară, o Instituție de custodie, o Companie de asigurări specificată sau o Entitate de investiții, astfel cum sunt prevăzute la subsecțiunea A punctul 6 litera (a).

O Entitate este considerată a desfășura ca activitate principală una sau mai multe dintre activitățile menționate la subsecțiunea A punctul 6 litera (a), sau venitul brut al unei Entități este atribuibil în principal activităților de investire, reinvestire sau tranzacționare de Active Financiare în sensul subsecțiunii A punctul 6 litera (b), în cazul în care venitul brut al Entității atribuibil activităților relevante este egal sau mai mare de 50 % din venitul brut al Entității pe perioada cea mai scurtă dintre următoarele: (i) perioada de trei ani care se încheie la data de 31 decembrie a anului dinaintea anului în care se efectuează calculul; sau (ii) perioada în cursul căreia Entitatea a existat. Termenul „Entitate de investiții” nu include o Entitate care este o ENF activă, întrucât Entitatea respectivă îndeplinește oricare dintre criteriile prevăzute la subsecțiunea D punctul 9 literele (d) – (g).

Prezentul punct se interpretează într-o manieră consecventă cu limbajul similar utilizat în definiția termenului „Instituție Financiară” din recomandările Grupului de Acțiune Financiară.

7. Termenul „Activ Financiar” include un titlu de valoare (de exemplu, acțiuni în cadrul capitalului unei societăți comerciale; participații în capitalurile proprii sau dreptul la beneficii în cadrul unui parteneriat deținut de mulți asociați sau cota la bursă sau în cadrul unei fiducii; bilete la ordin, obligațiuni sau alte titluri de datorie), drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap (de exemplu, swap pe rata dobânzii, swap valutar, swap de bază, rată de dobândă cu plafon maxim, rată de dobândă cu prag minim, swap pe mărfuri, swap pe acțiuni, swap pe indici bursieri și acorduri similare), un Contract de asigurare sau un Contract cu rentă viageră sau orice dobândă (inclusiv un contract de tip futures sau forward sau o opțiune) în legătură cu un titlu de valoare, drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap, un Contract de asigurare sau un Contract cu rentă viageră. Termenul „Activ Financiar” nu include drepturile directe asupra unor bunuri imobile, care să nu fie titluri de datorie.
8. Termenul „Companie de asigurări specificată” înseamnă orice Entitate care este o companie de asigurări (sau societatea holding a unei companii de asigurări) care emite sau este obligată să efectueze plăți cu privire la un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau la un Contract cu rentă viageră.

B. Instituție Financiară Nonraportoare

1. Termenul „Instituție Financiară Nonraportoare” înseamnă orice Instituție Financiară care este:
 - (a) o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională sau o Bancă centrală, în afară de situațiile care se referă la o plată care derivă dintr-o obligație care incumbă în legătură cu o activitate financiară comercială de tipul celor desfășurate de o Companie de asigurări specificată, de o Instituție de Custodie sau de o Instituție depozitară;

- (b) un Fond de pensii cu participare largă; un Fond de pensii cu participare restrânsă; un Fond de pensii al unei Entități guvernamentale, al unei Organizații internaționale sau al unei Bănci centrale; sau un Emitent de carduri de credit calificat;
- (c) orice altă Entitate care prezintă un risc scăzut de a fi utilizată pentru evaziune fiscală, are caracteristici substanțial similare cu oricare dintre Entitățile prevăzute la subsecțiunea B punctul 1 literele (a) și (b) și este definită în legislația națională ca Instituție Financiară Nonraportoare și, în ceea ce privește statele membre, este menționată la articolul 8 alineatul (7a) din Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și este comunicată Andorrei, iar în ceea ce privește Andorra, este comunicată Comisiei Europene, cu condiția ca statutul respectivei Entități de Instituție Financiară Nonraportoare să nu aducă atingere obiectivelor prezentului acord;
- (d) un Organism de plasament colectiv exceptat; sau
- (e) o fiducie, în măsura în care fiduciarul este o Instituție Financiară Raportoare și raportează toate informațiile care trebuie raportate în conformitate cu secțiunea I cu privire la toate Conturile fiduciei care fac obiectul raportării.
2. Termenul „Entitate guvernamentală” înseamnă guvernul unui stat membru, al Andorrei sau al unei alte jurisdicții, orice subdiviziune politică a unui stat membru, a Andorrei sau a unei alte jurisdicții (care, pentru evitarea oricărei ambiguități, include un stat, o provincie, un județ sau o localitate), sau orice organism sau agenție deținut(ă) integral de un stat membru, Andorra sau de o altă jurisdicție ori de una sau mai multe dintre subdiviziunile sus-menționate (fiecare reprezentând o „Entitate guvernamentală”). Această categorie este alcătuită din părți integrante, entități controlate și subdiviziuni politice ale unui stat membru, ale Andorrei sau ale unei alte jurisdicții.
- (a) O „parte integrantă” a unui stat membru, a Andorrei sau a unei alte jurisdicții înseamnă orice persoană, organizație, agenție, birou, fond, organism public sau alt organism, oricare ar fi denumirea sa, care constituie o autoritate administrativă dintr-un stat membru, a Andorra sau a unei alte jurisdicții. Veniturile nete ale autorității administrative trebuie să fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale statului membru, ale Andorrei sau ale unei alte jurisdicții și nicio parte a acestora nu trebuie să revină în beneficiul vreunei persoane private. O parte integrantă nu include nicio persoană fizică care este un membru al guvernului, funcționar sau administrator care acționează cu titlu privat sau personal.
- (b) O entitate controlată înseamnă o Entitate care este formal separată de statul membru, de Andorra sau de altă jurisdicție sau care constituie, în alt mod, o entitate juridică separată, cu condiția ca:
- (i) Entitatea să fie deținută și controlată în totalitate de una sau mai multe Entități guvernamentale, direct sau prin intermediul uneia sau al mai multor entități controlate;
- (ii) veniturile nete ale Entității să fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale uneia sau ale mai multor Entități guvernamentale și nicio parte a acestora să nu revină în beneficiul vreunei persoane private; și
- (iii) activele Entității să revină uneia sau mai multor Entități guvernamentale în momentul dizolvării acesteia.
- (c) Venitul nu revine în beneficiul persoanelor fizice în cazul în care respectivele persoane sunt beneficiarii-țintă ai unui program guvernamental, iar activitățile din cadrul programului sunt desfășurate pentru publicul larg în interes general sau se referă la administrarea unei părți a guvernului. Cu toate acestea, în pofida dispozițiilor anterioare, se consideră că venitul revine în beneficiul persoanelor fizice în cazul în care el este obținut din folosirea unei Entități guvernamentale pentru a desfășura o activitate comercială, cum ar fi o activitate bancară comercială, care furnizează servicii financiare persoanelor fizice.
3. Termenul „Organizație internațională” înseamnă orice organizație internațională ori agenție sau organism deținut în totalitate de aceasta. Această categorie include orice organizație interguvernamentală (inclusiv o organizație supranațională): (i) care este alcătuită în primul rând din guverne; (ii) care are în vigoare un acord privind sediul sau un acord fundamental similar cu statul membru, cu Andorra sau cu altă jurisdicție; și (iii) al cărei venit nu revine în beneficiul unor persoane private.
4. Termenul „Bancă centrală” înseamnă o instituție care este, prin lege sau prin hotărâre de guvern, autoritatea principală, în afară de guvernul propriu-zis al statului membru, al Andorrei sau al altei jurisdicții, care emite instrumente destinate să fie utilizate ca monedă. O astfel de instituție poate include un organism care este separat de guvernul statului membru, al Andorrei sau al celeilalte jurisdicții, fie că este deținut sau nu, în totalitate sau parțial, de către statul membru, Andorra sau altă jurisdicție.

5. Termenul „Fond de pensii cu participare largă” înseamnă un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensie, indemnizații de invaliditate sau de deces, sau orice combinație a acestora, către beneficiari care sunt actuali sau foști angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați) ai unuia sau ai mai multor angajatori, în schimbul unor servicii prestate, cu condiția ca fondul:
- (a) să nu aibă un singur beneficiar cu dreptul la mai mult de 5 % din activele fondului;
 - (b) să facă obiectul normelor guvernamentale și să raporteze informații autorităților fiscale; și
 - (c) să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele cerințe:
 - (i) să fie, în general, scutit de la plata impozitului pe veniturile din investiții sau impozitarea acestor venituri este amânată sau impozitată cu o cotă redusă, datorită statutului său de fond de pensii sau regim de pensii;
 - (ii) să primească cel puțin 50 % din contribuțiile sale totale [altele decât transferurile de active de la alte regimuri prevăzute la subsecțiunea B punctele 5 – 7 sau din conturile de pensii prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 litera (a)] din partea angajatorilor care le finanțează;
 - (iii) plățile sau retragerile din fond să fie permise numai în cazul producerii unor evenimente determinate legate de pensionare, invaliditate sau deces [cu excepția plăților periodice către alte fonduri de pensii prevăzute la subsecțiunea B punctele 5 – 7 și a conturilor de pensii prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 litera (a)], sau să se aplice sancțiuni în cazul efectuării de plăți sau de retrageri înainte de evenimentele determinate; sau
 - (iv) contribuțiile angajaților (altele decât anumite contribuții autorizate) la fond sunt limitate în funcție de venitul câștigat de angajat sau nu pot depăși, anual, 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, aplicând normele stabilite la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară.
6. Termenul „Fond de pensii cu participare restrânsă” înseamnă un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemnizații de invaliditate sau de deces către beneficiari care sunt actuali sau foști angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați) ai unuia sau ai mai multor angajatori în schimbul unor servicii prestate, cu următoarele condiții:
- (a) fondul să aibă mai puțin de 50 de participanți;
 - (b) fondul să fie finanțat de unul sau mai mulți angajatori care nu sunt Entități de investiții sau ENF pasive;
 - (c) contribuțiile angajatului și ale angajatorului la fond [altele decât transferurile de active din conturile de pensii prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 litera (a)] să fie limitate în funcție de venitul câștigat și, respectiv, de remunerarea angajaților;
 - (d) participanții care nu sunt rezidenți ai jurisdicției (fie ea un stat membru sau Andorra) în care este stabilit fondul să nu aibă dreptul la mai mult de 20 % din activele fondului; și
 - (e) fondul să facă obiectul normelor guvernamentale și să raporteze informații autorităților fiscale.
7. Termenul „Fond de pensii al unei Entități guvernamentale, al unei Organizații internaționale sau al unei Bănci centrale” înseamnă un fond instituit de o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională sau o Bancă centrală pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemnizații de invaliditate sau de deces către beneficiari sau participanți care sunt actuali sau foști angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați), sau care nu sunt actuali sau foști angajați, dacă respectivele beneficii sunt acordate unor astfel de beneficiari sau participanți în schimbul unor servicii personale prestate pentru Entitatea guvernamentală, Organizația internațională sau Banca centrală respective.
8. Termenul „Emitent de carduri de credit calificat” înseamnă o Instituție Financiară care îndeplinește următoarele cerințe:
- (a) Instituția Financiară este o Instituție Financiară doar pentru că este un emitent de carduri de credit care atrage depozite numai atunci când un client face o plată care depășește soldul datorat cu privire la card și plata în exces nu este restituită imediat clientului; și

(b) anterior datei de intrare în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016 sau începând cu data menționată, Instituția Financiară pune în aplicare politici și proceduri, fie pentru a împiedica un client de la a face o plată excedentară care depășește 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, fie pentru a asigura faptul că orice plată excedentară efectuată de un client peste cuantumul respectiv este restituită clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară. În acest sens, o plată excedentară a unui client nu se referă la solduri creditoare aferente unor debite contestate, ci include soldurile creditoare rezultate din restituiri de mărfuri.

9. Termenul „Organism de plasament colectiv exceptat” înseamnă o Entitate de investiții care este reglementată ca organism de plasament colectiv, cu condiția ca toate drepturile asupra organismului de plasament colectiv să fie deținute de către sau prin intermediul unor persoane fizice sau Entități care nu sunt Persoane care fac obiectul raportării, cu excepția unei ENF pasive cu Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării.

Simplul fapt că organismul de plasament colectiv a emis acțiuni fizice la purtător nu împiedică o Entitate de investiții care este reglementată ca organism de plasament colectiv să se încadreze la punctul 9 din subsecțiunea B drept Organism de plasament colectiv exceptat, cu condiția ca:

- (a) organismul de plasament colectiv să nu fi emis și să nu emită niciun fel de acțiuni fizice la purtător ulterior datei de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016;
- (b) organismul de plasament colectiv să retragă toate acțiunile respective în caz de răscumpărare;
- (c) organismul de plasament colectiv să îndeplinească procedurile privind obligația de diligență fiscală prevăzute în secțiunile II-VII și să raporteze orice informații solicitate care trebuie raportate cu privire la orice astfel de acțiuni atunci când respectivele acțiuni sunt prezentate pentru răscumpărare sau alte forme de plată; și
- (d) organismul de plasament colectiv să fi instituit politici și proceduri pentru a se asigura că astfel de acțiuni sunt răscumpărate sau imobilizate cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016.

C. Cont financiar

1. Termenul „Cont financiar” înseamnă un cont administrat de o Instituție Financiară și include un Cont de depozit, un Cont de custodie și:
- (a) în cazul unei Entități de investiții, orice drepturi aferente capitalului sau datoriei aparținând Instituției financiare. În pofida dispozițiilor anterioare, termenul „Cont financiar” nu include niciun drept aferent capitalului sau datoriei unei Entități care este o Entitate de investiții doar din motivul că aceasta: (i) prestează un serviciu de consiliere în investiții și acționează în numele, sau (ii) administrează portofolii ale unui client și acționează în numele acestuia în scopul realizării de investiții, de gestionare sau de administrare a Activelor Financiare depuse în numele clientului la o Instituție Financiară, alta decât respectiva Entitate;
 - (b) în cazul unei Instituții financiare care nu este prevăzută la subsecțiunea C punctul 1 litera (a), orice drept aferent capitalului sau datoriei Instituției financiare, în cazul în care categoria de drepturi a fost stabilită cu scopul de a evita raportarea în conformitate cu secțiunea I; și
 - (c) orice Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare și orice Contract cu rentă viageră emis sau administrat de către o Instituție Financiară, altul decât o rentă viageră imediată, nelegată de investiții, netransferabilă, care îi este emisă unei persoane fizice și corespunde unei pensii sau unei indemnizații de invaliditate furnizate în cadrul unui cont care este un Cont exclus.

Termenul „Cont financiar” nu include niciun cont care este un Cont exclus.

2. Termenul „Cont de depozit” include orice cont comercial, de debit, de economii, la termen, de consemnațiuni, sau un cont a cărui existență este documentată printr-un certificat de depozit, de economii, de investiții, de îndatorare sau printr-un alt instrument similar păstrat de o Instituție Financiară în cadrul obișnuit al activității bancare sau al unei activități similare. Un Cont de depozit include, de asemenea, o sumă deținută de o companie de asigurări în temeiul unui contract de investiții cu garanție sau al unui acord similar care are drept scop plata sau creditarea de dobânzi către titular.

3. Termenul „Cont de custodie” înseamnă un cont (altul decât un Contract de asigurare sau un Contract cu rentă viageră) care conține unul sau mai multe Active Financiare în beneficiul altei persoane.
4. Termenul „Participație în capitalurile proprii” înseamnă, în cazul unui parteneriat care este o Instituție Financiară, o participație fie la capitalul, fie la profitul parteneriatului. În cazul unei fiducii care este o Instituție Financiară, o Participație în capitalurile proprii este considerată a fi deținută de către orice persoană asimilată unui constitutor sau unui beneficiar al întregii fiducii sau al unei părți a acesteia, sau a oricărei alte persoane fizice care exercită un control efectiv definitiv asupra fiduciei. O Persoană care face obiectul raportării va fi considerată beneficiar al unei fiducii dacă respectiva Persoană care face obiectul raportării are dreptul de a primi, direct sau indirect (de exemplu, prin intermediul unui mandatar), o distribuție obligatorie sau poate primi, direct sau indirect, o distribuție discreționară din fiducie.
5. Termenul „Contract de asigurare” înseamnă un contract (altul decât un Contract cu rentă viageră) în conformitate cu care emitentul este de acord să plătească o sumă în momentul în care survine un eveniment asigurat specificat, legat de mortalitate, morbiditate, accident, răspundere civilă sau pagubă materială afectând o proprietate.
6. Termenul „Contract cu rentă viageră” înseamnă un contract în conformitate cu care emitentul este de acord să efectueze plăți pentru o anumită perioadă de timp, determinată, în totalitate sau parțial, în funcție de speranța de viață a uneia sau mai multor persoane fizice. Termenul include, de asemenea, un contract care este considerat a fi un Contract cu rentă viageră în conformitate cu legislația, reglementările sau practica din jurisdicție (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) în care contractul a fost emis, și în conformitate cu care emitentul este de acord să efectueze plățile pentru o perioadă de mai mulți ani.
7. Termenul „Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare” înseamnă un Contract de asigurare (altul decât un contract de reasigurare încheiat între două societăți de asigurare) care are o Valoare de răscumpărare.
8. Termenul „Valoare de răscumpărare” înseamnă valoarea cea mai mare dintre: (i) suma pe care deținătorul poliței de asigurare este îndreptățit să o primească în cazul răscumpărării sau rezilierii contractului (calculată fără a scădea eventualele taxe de răscumpărare sau împrumuturi din poliță) și (ii) suma pe care deținătorul poliței de asigurare o poate împrumuta în temeiul contractului sau în legătură cu acesta. În pofida dispozițiilor anterioare, termenul „Valoare de răscumpărare” nu include o sumă de plătit în temeiul unui Contract de asigurare:
 - (a) doar din motivul decesului unei persoane fizice asigurate în temeiul unui contract de asigurare de viață;
 - (b) drept de indemnizație pentru o daună corporală, o boală sau o altă plată reparatorie pentru o pierdere economică ce survine în momentul producerii evenimentului asigurat;
 - (c) drept rambursare a unei prime plătite anterior (mai puțin costul taxelor de asigurare, fie că acestea sunt sau nu efectiv aplicate) în conformitate cu un Contract de asigurare (altul decât un contract de asigurare de viață cu componentă de investiții sau un Contract cu rentă viageră) ca urmare a anulării sau a rezilierii contractului, a diminuării expunerii la risc pe parcursul perioadei în care contractul este efectiv în vigoare, ori rezultând din corectarea unei erori de înscriere sau a unei erori similare cu privire la prima stipulată în contract;
 - (d) drept dividend în beneficiul deținătorului poliței de asigurare (în afară de dividendele transferate la rezilierea contractului), cu condiția ca respectivele dividende să fie legate de un Contract de asigurare în conformitate cu care singurele indemnizații de plătit sunt cele prevăzute la subsecțiunea C punctul 8 litera (b); sau
 - (e) drept restituire a unei prime în avans sau a unui depozit de primă pentru un Contract de asigurare a cărui primă trebuie plătită cel puțin o dată pe an, dacă suma reprezentând prima anticipată sau depozitul de primă nu depășește suma primei anuale de plată pentru anul următor în temeiul contractului.
9. Termenul „Cont preexistent” înseamnă:
 - (a) un Cont financiar administrat de o Instituție Financiară Raportoare începând cu data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016.
 - (b) un stat membru sau Andorra are posibilitatea de a extinde termenul „Cont preexistent” astfel încât să însemne și orice Cont financiar al unui Titular de cont, indiferent de data la care a fost deschis respectivul Cont financiar, în cazul în care:
 - (i) Titularul de cont deține, de asemenea, la Instituția Financiară Raportoare sau la o Entitate afiliată din aceeași jurisdicție (fie ea un stat membru sau Andorra) ca și Instituția Financiară Raportoare un Cont financiar care este un Cont preexistent în conformitate cu subsecțiunea C punctul 9 litera (a);

- (ii) Instituția Financiară Raportoare și, după caz, Entitatea afiliată din aceeași jurisdicție (fie ea un stat membru sau Andorra) ca și Instituția Financiară Raportoare tratează Conturile financiare menționate anterior, precum și orice alte Conturi financiare ale Titularului de cont care sunt considerate drept Conturi preexistente în temeiul literei (b), drept un singur Cont financiar în scopul respectării standardelor în materie de cerințe privind cunoașterea clientului prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea A, și în scopul stabilirii soldului sau a valorii oricăruia dintre Conturile financiare atunci când aplică oricare dintre pragurile referitoare la cont;
- (iii) în ceea ce privește un Cont financiar care face obiectul Procedurilor AML/KYC, Instituția Financiară Raportoare este autorizată să respecte respectivele Proceduri AML/KYC referitor la Contul financiar bazându-se pe Procedurile AML/KYC efectuate pentru Contul preexistent prevăzut la subsecțiunea C punctul 9 litera (a); și
- (iv) deschiderea Contului financiar nu implică obligația de a furniza informații despre client noi, suplimentare sau modificate de către Titularul de cont, în afara celor necesare în scopul prezentului acord.

Înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, statele membre comunică Andorrei și Andorra comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la prezentul punct. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Andorra și transmite tuturor statelor membre comunicarea Andorrei. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Andorra sunt comunicate în același mod.

- 10. Termenul „Cont nou” înseamnă un Cont financiar administrat de o Instituție Financiară Raportoare deschis la intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016 sau ulterior acesteia, cu excepția cazului în care acesta este considerat drept un Cont preexistent în temeiul subsecțiunii C punctul 9 litera (b).
- 11. Termenul „Cont de persoană fizică preexistent” înseamnă un Cont preexistent deținut de una sau mai multe persoane fizice.
- 12. Termenul „Cont de persoană fizică nou” înseamnă un Cont nou deținut de una sau mai multe persoane fizice.
- 13. Termenul „Cont de entitate preexistent” înseamnă un Cont preexistent deținut de una sau mai multe Entități.
- 14. Termenul „Cont cu valoare mai mică” înseamnă un Cont de persoană fizică preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care, la data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, nu depășește 1 000 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei.
- 15. Termenul „Cont cu valoare mare” înseamnă un Cont de persoană fizică preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care depășește 1 000 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei la data de 31 decembrie care precede intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016 sau la data de 31 decembrie a oricărui an ulterior.
- 16. Termenul „Cont de entitate nou” înseamnă un Cont nou deținut de una sau mai multe Entități.
- 17. Termenul „Cont exclus” înseamnă oricare dintre următoarele conturi:
 - (a) un cont de pensie care îndeplinește următoarele cerințe:
 - (i) contul este reglementat drept cont de pensie cu caracter personal sau face parte dintr-un plan de pensii reglementat pentru furnizarea de beneficii cu titlu de pensii sau de indemnizații (inclusiv indemnizații de invaliditate sau de deces);
 - (ii) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil (și anume, contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă, ori impozitarea veniturii din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă);
 - (iii) este obligatorie raportarea informațiilor cu privire la cont către autoritățile fiscale;

- (iv) retragerile sunt condiționate de atingerea unei vârste de pensionare determinate, invaliditate sau deces, sau se aplică sancțiuni în cazul retragerilor efectuate înainte de astfel de evenimente determinate; și
- (v) fie (i) contribuțiile anuale sunt limitate la maximum 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, fie (ii) există o limită maximă de contribuție pe durata vieții, egală cu maximum 1 000 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, aplicându-se, în fiecare caz, normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară.

Un Cont financiar care îndeplinește în alt mod cerința de la subsecțiunea C punctul 17 litera (a) subpunctul (v) nu va înceta să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul Cont financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi financiare care îndeplinesc cerințele de la subsecțiunea C punctul 17 litera (a) sau (b) sau din unul sau mai multe fonduri de pensii care îndeplinesc cerințele de la oricare dintre punctele 5 – 7 de la subsecțiunea B.

(b) un cont care îndeplinește cerințele următoare:

- (i) contul este reglementat drept organism de plasament în alte scopuri decât pentru pensie și este tranzacționat în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată sau contul este reglementat drept instrument pentru economii în alte scopuri decât pentru pensie;
- (ii) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil (și anume, contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă, ori impozitarea veniturii din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă);
- (iii) retragerile sunt condiționate de îndeplinirea unor criterii specifice legate de scopul contului de investiții sau de economii (de exemplu, acordarea de beneficii medicale sau pentru educație), sau se aplică sancțiuni în cazul unor retrageri efectuate înainte ca aceste criterii să fie îndeplinite; și
- (iv) contribuțiile anuale sunt limitate la maximum 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, aplicându-se normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind agregarea conturilor și conversia monetară.

Un Cont financiar care îndeplinește în alt mod cerința de la subsecțiunea C punctul 17 litera (b) subpunctul (iv) nu va înceta să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul Cont financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi financiare care îndeplinesc cerințele de la subsecțiunea C punctul 17 litera (a) sau (b) sau din unul sau mai multe fonduri de pensii care îndeplinesc cerințele de la oricare dintre punctele 5 – 7 de la subsecțiunea B.

(c) un contract de asigurare de viață pe o perioadă care urmează să se încheie înainte ca persoana fizică asigurată să împlinească vârsta de 90 de ani, cu condiția ca contractul să îndeplinească următoarele cerințe:

- (i) primele sunt periodice, nu se diminuează în timp, se plătesc cel puțin o dată pe an pe parcursul perioadei în care contractul este în vigoare sau până în momentul în care persoana asigurată împlinește vârsta de 90 de ani, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă;
- (ii) nicio persoană nu poate avea acces la valoarea contractului (prin retragere, împrumut, sau altfel) fără rezilierea contractului;
- (iii) suma (alta decât o indemnizație de deces) care trebuie plătită în cazul anulării sau al rezilierii contractului nu poate depăși totalul primelor plătite pentru contract, minus suma reprezentând taxe aferente mortalității, morbidității și cheltuielilor (fie că au fost sau nu aplicate efectiv) pentru perioada sau perioadele în care contractul este în vigoare și orice sume plătite înainte de anularea sau rezilierea contractului; și

(iv) contractul nu este deținut de un cesionar cu titlu oneros.

(d) un cont care este deținut exclusiv de un patrimoniu succesoral dacă documentația pentru respectivul cont include o copie a testamentului sau a certificatului de deces al persoanei decedate;

- (e) un cont instituit în legătură cu oricare dintre următoarele elemente:
- (i) un ordin judecătoresc sau o hotărâre judecătorească;
 - (ii) o vânzare, un schimb, închirierea unei proprietăți imobiliare sau personale, cu condiția ca acest cont să îndeplinească următoarele cerințe:
 - contul este finanțat exclusiv cu o plată în avans, o sumă reprezentând o plată anticipată care constituie un accont, o sumă corespunzătoare pentru a asigura o obligație direct legată de tranzacție sau o plată similară, sau este finanțat cu un Activ financiar care este depus în cont în legătură cu vânzarea, cedarea sau închirierea proprietății;
 - contul este instituit și utilizat exclusiv pentru a garanta obligația cumpărătorului de a plăti prețul de achiziție a proprietății, obligația vânzătorului de a plăti orice datorie neprevăzută ori a locatorului sau a locatarului de a plăti orice despăgubiri legate de proprietatea închiriată, după cum s-a convenit în contractul de închiriere;
 - activele contului, inclusiv veniturile câștigate din aceste active, vor fi plătite sau distribuite în alt mod în beneficiul vânzătorului, cumpărătorului, locatorului sau locatarului (inclusiv în scopul îndeplinirii unei obligații a persoanei respective) atunci când bunul este vândut, cedat sau predat sau când contractul de închiriere este reziliat;
 - contul nu este un cont în marjă sau un cont similar instituit în legătură cu vânzarea sau tranzacționarea unui Activ financiar; și
 - contul nu este asociat unui cont prevăzut la subsecțiunea C punctul 17 litera (f);
 - (iii) obligația unei Instituții financiare care achită ratele unui împrumut garantat cu bunuri imobiliare de a rezerva o parte din plată exclusiv în scopul facilitării plății impozitelor sau a asigurării referitoare la respectivul bun imobiliar la un moment ulterior;
 - (iv) obligația unei Instituții financiare de a facilita plata impozitelor la un moment ulterior;
- (f) un Cont de depozit care îndeplinește următoarele cerințe:
- (i) contul există numai din motivul că un client face o plată care depășește soldul debitor cu privire la un card de credit sau la altă facilitare de credit reînnoibilă și plata excedentară nu este restituită imediat clientului; și
 - (ii) anterior datei de intrare în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016 sau începând cu data menționată, Instituția Financiară pune în aplicare politici și proceduri, fie pentru a împiedica un client de la a face o plată excedentară care depășește 50 000 USD sau o sumă echivalentă exprimată în moneda națională a fiecărui stat membru sau a Andorrei, fie pentru a asigura faptul că orice plată excedentară efectuată de un client peste cuantumul respectiv este restituită clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prevăzute la secțiunea VII subsecțiunea C privind conversia monetară. În acest sens, o plată excedentară a unui client nu se referă la solduri creditoare aferente unor debite contestate, ci include soldurile creditoare rezultate din restituiri de mărfuri.
- (g) orice alt cont care prezintă un risc scăzut de a fi utilizat pentru evaziune fiscală, are caracteristici substanțial similare cu oricare dintre conturile prevăzute la subsecțiunea C punctul 17 literele (a) – (f) și este definit în legislația națională drept Cont exclus și care, în ceea ce privește statele membre, este menționat la articolul 8 alineatul (7a) din Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și este comunicat Andorrei, iar în ceea ce privește Andorra, este comunicat Comisiei Europene, cu condiția ca statutul de Cont exclus al respectivului cont să nu aducă atingere obiectivelor prezentului acord.

D. *Cont care face obiectul raportării*

1. Termenul „Cont care face obiectul raportării” înseamnă un cont deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de o ENF pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul și care sunt Persoane care fac obiectul raportării, cu condiția ca aceasta să fi fost identificată ca atare în temeiul procedurilor privind obligația de diligență fiscală prevăzute la secțiunile II – VII.

2. Termenul „Persoană care face obiectul raportării” înseamnă o Persoană dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării, alta decât: (i) o companie al cărei capital este tranzacționat în mod regulat pe una sau mai multe piețe ale titlurilor de valoare reglementate; (ii) orice companie care este o Entitate afiliată unei companii prevăzute la teza (i); (iii) o Entitate guvernamentală; (iv) o Organizație internațională; (v) o Bancă centrală; sau (vi) o Instituție Financiară.
3. Termenul „Persoană dintr-o jurisdicție care face obiectul raportării” înseamnă o persoană fizică sau o Entitate care are rezidența într-o Jurisdicție care face obiectul raportării în temeiul legislației fiscale din jurisdicția respectivă, sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă într-o Jurisdicție care face obiectul raportării. În acest sens, o Entitate precum o societate în nume colectiv, o societate privată cu răspundere limitată sau o construcție juridică similară care nu are rezidență fiscală este considerată ca fiind rezidentă în jurisdicția în care se află sediul conducerii efective.
4. Termenul „Jurisdicție care face obiectul raportării” înseamnă Andorra, în ceea ce privește un stat membru sau un stat membru, în ceea ce privește Andorra, în contextul obligației de a furniza informațiile menționate la secțiunea I.
5. Termenul „Jurisdicție participantă” cu privire la un stat membru sau Andorra înseamnă:
 - (a) orice stat membru, în ceea ce privește raportarea către Andorra, sau
 - (b) Andorra, în ceea ce privește raportarea către un stat membru, sau
 - (c) orice altă jurisdicție: (i) cu care statul membru în cauză sau Andorra, în funcție de context, are un acord în vigoare în temeiul căruia respectiva jurisdicție va furniza informațiile menționate în secțiunea I și (ii) care este identificată pe o listă publicată de statul membru respectiv sau de Andorra și notificată Andorrei, respectiv Comisiei Europene,
 - (d) în ceea ce privește statele membre, orice altă jurisdicție: (i) cu care Uniunea Europeană are un acord în vigoare în temeiul căruia respectiva jurisdicție va furniza informațiile menționate în secțiunea I și (ii) care este identificată pe o listă publicată de Comisia Europeană.
6. Termenul „Persoane care exercită controlul” înseamnă persoanele fizice care exercită controlul asupra unei Entități. În cazul unei fiducii, acest termen înseamnă constituitorul (constituitorii), fiduciarul (fiduciarii), protectorul (protectorii) (dacă este cazul), beneficiarul (beneficiarii) sau clasa (clasele) de beneficiari, precum și orice altă persoană fizică care exercită un control efectiv definitiv asupra fiduciei, și, în cazul unei construcții juridice care nu este o fiducie, acest termen desemnează persoanele aflate în poziții echivalente sau similare. Termenul „Persoane care exercită controlul” trebuie interpretat într-o manieră consecventă cu recomandările Grupului de Acțiune Financiară.
7. Termenul „ENF” înseamnă orice Entitate care nu este o Instituție Financiară.
8. Termenul „ENF pasivă” înseamnă orice: (i) ENF care nu este o ENF activă; sau (ii) o Entitate de investiții prevăzută la subsecțiunea A punctul 6 litera (b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție participantă.
9. Termenul „ENF activă” înseamnă orice ENF care îndeplinește oricare dintre următoarele criterii:
 - (a) mai puțin de 50 % din venitul brut al ENF pentru anul calendaristic precedent sau pentru altă perioadă de raportare adecvată este un venit pasiv și mai puțin de 50 % din activele deținute de ENF în cursul anului calendaristic precedent sau al altei perioade de raportare adecvate sunt active care produc sau sunt deținute pentru a produce un venit pasiv;
 - (b) acțiunile ENF sunt tranzacționate în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată sau ENF este o Entitate afiliată unei Entități ale cărei acțiuni sunt tranzacționate în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată;
 - (c) ENF este o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională, o Bancă centrală sau o Entitate deținută în totalitate de una sau mai multe dintre entitățile sus-menționate;

- (d) toate activitățile ENF constau, în esență, în deținerea (în totalitate sau parțial) a acțiunilor subscrise emise de una sau mai multe filiale ale căror tranzacții sau activități sunt diferite de activitățile unei Instituții financiare, sau în finanțarea și prestarea de servicii respectivelor filiale. Cu toate acestea, o Entitate nu are statutul de Entitate activă dacă funcționează (sau se prezintă) drept un fond de investiții, cum ar fi un fond de investiții în societăți necotate, un fond cu capital de risc, un fond de achiziție prin îndatorarea companiei sau orice alt organism de plasament al cărui scop este de a achiziționa sau de a finanța companii și de a deține capital în cadrul respectivelor companii, reprezentând active de capital în scopul unor investiții;
- (e) ENF nu desfășoară încă și nu a desfășurat niciodată activități comerciale, dar investește capital în active cu intenția de a desfășura o activitate comercială, alta decât cea a unei Instituții financiare, cu condiția ca ENF să nu se califice pentru această excepție ulterior datei la care se împlinesc 24 de luni de la data inițială a constituirii ENF;
- (f) ENF nu a fost o Instituție Financiară în ultimii cinci ani și este în proces de lichidare a activelor sale sau de restructurare, cu intenția de a-și continua sau de a-și relua operațiunile în alte domenii de activitate decât cele ale unei Instituții financiare;
- (g) activitățile ENF constau în principal în finanțare și operațiuni de acoperire a riscurilor cu, sau pentru Entități afiliate care nu sunt Instituții financiare, iar ENF nu prestează servicii de finanțare sau de acoperire a riscurilor niciunei alte Entități care nu este o Entitate afiliată, cu condiția ca grupul din care fac parte respectivele Entități afiliate să desfășoare în principal o activitate diferită de activitățile unei Instituții financiare; sau
- (h) ENF îndeplinește toate cerințele următoare:
- (i) este constituită și își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de rezidență (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) exclusiv în scopuri religioase, caritabile, științifice, artistice, culturale, sportive sau educaționale; sau este constituită și își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de rezidență (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) și este o organizație profesională, o asociație de afaceri, o cameră de comerț, o organizație a muncii, o organizație din sectorul agriculturii sau al horticulturii, o asociație civică sau o organizație care funcționează exclusiv pentru promovarea bunăstării sociale;
 - (ii) este scutită de impozitul pe venit în jurisdicția sa de rezidență (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție);
 - (iii) nu are acționari sau membri care au drepturi de proprietate sau de beneficii asupra activelor sau veniturilor sale;
 - (iv) legislația aplicabilă a jurisdicției de rezidență a ENF (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) ori documentele de constituire a ENF nu permit ca vreun venit ori vreun activ al ENF să fie distribuit sau utilizat în beneficiul unei persoane fizice sau al unei Entități non-caritabile în alt mod decât în scopul desfășurării de activități caritabile ale ENF, sau drept plată a unor compensații rezonabile pentru servicii prestate, ori drept plată reprezentând valoarea justă de piață a proprietății pe care ENF a cumpărat-o; și
 - (v) legislația aplicabilă a jurisdicției de rezidență a ENF (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) ori documentele de constituire a ENF impun ca, în momentul lichidării sau dizolvării ENF, toate activele sale să fie distribuite către o Entitate guvernamentală sau altă organizație non-profit, sau să revină guvernului jurisdicției de rezidență a ENF (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) sau oricărei subdiviziuni politice a acestora.

E. Diverse

1. Termenul „Titular de cont” înseamnă persoana inclusă pe o listă sau identificată drept titularul unui Cont financiar de către Instituția Financiară care gestionează contul. O persoană, alta decât o Instituție Financiară, care deține un Cont financiar în beneficiul sau în numele altei persoane în calitate de agent, custode, mandatar, semnatar, consilier de investiții sau intermediar, nu este considerată drept deținătoare a contului în sensul prezentei anexe, ci cealaltă persoană este considerată drept titulară a contului. În cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, Titularul de cont este orice persoană care are dreptul să acceseze Valoarea de răscumpărare sau să modifice beneficiarului contractului. În cazul în care nicio persoană nu poate să aibă acces la Valoarea de răscumpărare sau să modifice beneficiarul, Titularul de cont este orice persoană desemnată în calitate de proprietar în contract și orice persoană cu un drept la plată în conformitate cu termenii contractuali. La scadența unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau a unui Contract cu rentă viageră, fiecare persoană care are dreptul să primească o plată în conformitate cu contractul este considerată ca fiind un Titular de cont.

2. Termenul „Proceduri AML/KYC” (anti-money laundering — combaterea spălării banilor/know-your-client — cunoașterea clientelei) înseamnă procedurile privind obligația de diligență fiscală referitoare la clientela unei Instituții Financiare Raportoare în conformitate cu cerințele privind combaterea spălării banilor sau cu cerințe similare care se aplică respectivei Instituții Financiare Raportoare.
3. Termenul „Entitate” înseamnă o persoană juridică sau o construcție juridică, de exemplu o companie, un parteneriat, o fiducie sau o fundație.
4. O Entitate este o „Entitate afiliată” unei alte Entități dacă: oricare dintre cele două Entități deține controlul asupra celeilalte sau cele două Entități se află sub control comun. În acest sens, noțiunea de control include deținerea directă sau indirectă a peste 50 de procente din voturi și din valoarea unei Entități. Un stat membru sau Andorra poate opta să definească o Entitate drept „Entitate afiliată” unei alte Entități dacă: (a) oricare dintre cele două Entități deține controlul asupra celeilalte; (b) cele două Entități se află sub control comun; sau (c) cele două Entități sunt Entități de investiții prevăzute în subsecțiunea A punctul 6 litera (b), se află sub o conducere comună și respectiva conducere este cea care asigură îndeplinirea obligațiilor de diligență fiscală care revin unor astfel de Entități de investiții. În acest sens, noțiunea de control include deținerea directă sau indirectă a peste 50 % din voturi și din valoarea unei Entități.

Înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, statele membre comunică Andorrei și Andorra comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la prezenta subsecțiune. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Andorra și transmite tuturor statelor membre comunicarea Andorrei. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Andorra sunt comunicate în același mod.

5. Termenul „NIF” înseamnă număr de identificare fiscală (sau echivalentul său funcțional dacă nu există un număr de identificare fiscală).
6. Termenul „Documente justificative” include oricare dintre următoarele:
 - (a) un certificat de rezidență emis de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună) al jurisdicției (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) în care beneficiarul plății afirmă că este rezident;
 - (b) în ceea ce privește o persoană fizică, orice document de identitate valabil eliberat de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună), care include numele persoanei și este utilizat, de regulă, în scopuri de identificare;
 - (c) cu privire la o Entitate, orice document oficial eliberat de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună), care include numele Entității și fie adresa sediului său principal în jurisdicția (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) în care aceasta afirmă că este rezidentă, fie jurisdicția (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă jurisdicție) în care Entitatea a fost înregistrată sau constituită;
 - (d) orice situație financiară auditată, raport de credit efectuat de o parte terță, declarație a falimentului sau raport al unei autorități de reglementare a pieței titlurilor de valoare.

Cu privire la un Cont de entitate preexistent, fiecare stat membru sau Andorra au opțiunea să autorizeze Instituția Financiară Raportoare să utilizeze ca Documente justificative orice clasificare care figurează în registrele Instituției Financiare Raportoare cu privire la Titularul de cont, care a fost determinată pe baza unui sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate, care a fost înregistrată de Instituția Financiară Raportoare în conformitate cu practicile sale obișnuite de activitate, în scopul aplicării Procedurilor AML/KYC sau în alte scopuri de reglementare (altele decât cele fiscale) și care a fost pusă în aplicare de Instituția Financiară Raportoare înainte de data utilizată pentru a clasifica Contul financiar drept un Cont preexistent, cu condiția ca respectiva Instituție Financiară Raportoare să nu fi aflat sau să nu aibă motive de a afla că respectiva clasificare este incorectă sau nefiabilă. Termenul „Sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate” înseamnă un sistem de codificare utilizat pentru a clasifica unitățile în funcție de tipul activității lor în alte scopuri decât în scopuri fiscale.

Înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare semnat la 12 februarie 2016, statele membre comunică Andorrei și Andorra comunică Comisiei Europene dacă și-au exercitat opțiunea prevăzută la prezenta subsecțiune. Comisia Europeană poate coordona transmiterea comunicării dinspre statele membre spre Andorra și transmite tuturor statelor membre comunicarea Andorrei. Toate celelalte modificări legate de exercitarea acestei opțiuni de către un stat membru sau Andorra sunt comunicate în același mod.

SECȚIUNEA IX

PUNEREA ÎN APLICARE EFECTIVĂ

Fiecare stat membru și Andorra trebuie să dispună de norme și proceduri administrative menite să asigure punerea în aplicare efectivă și respectarea procedurilor privind raportarea și obligația de diligență fiscală menționate anterior, inclusiv:

1. norme care să împiedice orice Instituții financiare, persoane sau intermediari să adopte practici destinate să eludeze procedurile privind raportarea și obligația de diligență fiscală;
2. norme care impun Instituțiilor Financiare Raportoare să păstreze evidența măsurilor întreprinse și toate dovezile pe care s-au bazat în desfășurarea procedurilor privind raportarea și obligația de diligență fiscală, precum și să dispună de măsuri adecvate pentru obținerea acestor evidențe;
3. proceduri administrative pentru a verifica respectarea de către Instituțiile Financiare Raportoare a procedurilor privind raportarea și obligația de diligență fiscală; proceduri administrative pentru a monitoriza o Instituție Financiară Raportoare în cazul în care sunt raportate conturi nedocumentate;
4. proceduri administrative pentru a se asigura că Entitățile și conturile definite în legislația națională drept Instituții Financiare Nonraportoare și, respectiv, Conturi excluse prezintă, în continuare, un risc scăzut de a fi utilizate pentru evaziune fiscală; și
5. dispoziții eficiente de asigurare a respectării legii, pentru soluționarea cazurilor de neconformitate.

ANEXA II

NORME SUPLIMENTARE PRIVIND RAPORTAREA ȘI OBLIGAȚIA DE DILIGENȚĂ FISCALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE INFORMAȚIILE REFERITOARE LA CONTURILE FINANCIARE**1. Modificarea circumstanțelor**

O „modificare a circumstanțelor” include orice modificare care are drept rezultat adăugarea de informații relevante privind statutul unei persoane sau care intră, în alt mod, în contradicție cu statutul persoanei respective. În plus, o modificare a circumstanțelor include orice modificare sau completare a informațiilor privind contul Titularului de cont (inclusiv adăugarea sau substituirea unui Titular de cont, ori altă modificare referitoare la acesta) sau orice modificare sau completare a informațiilor privind orice cont asociat cu un astfel de cont (aplicând normele privind agregarea conturilor prevăzute în anexa I secțiunea VII subsecțiunea C punctele 1 – 3), dacă o astfel de modificare sau completare a informațiilor afectează statutul Titularului de cont.

În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare a aplicat testul cu privire la adresa de rezidență prevăzută în anexa I secțiunea III subsecțiunea B punctul 1 și intervine o modificare a circumstanțelor în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că Documentele justificative inițiale (sau orice alte documente echivalente) sunt incorecte sau nefiabile, Instituția Financiară Raportoare trebuie, până în ultima zi a anului calendaristic relevant sau a altei perioade de raportare adecvate, ori în termen de 90 de zile calendaristice de la notificarea sau descoperirea unei asemenea modificări a circumstanțelor, oricare dintre acestea este mai recentă, să obțină o autocertificare și noi Documente justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a(le) Titularului de cont. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu poate obține autocertificarea și noi Documente justificative până la data respectivă, aceasta trebuie să aplice procedura de căutare în registrul electronic prevăzută în anexa I secțiunea III subsecțiunea B punctele 2 – 6.

2. Autocertificarea pentru Conturile de entitate noi

În ceea ce privește Conturile de entitate noi, pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENF pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza numai pe o autocertificare, fie din partea Titularului de cont, fie din partea Persoanei care exercită controlul.

3. Rezidența unei Instituții financiare

O Instituție Financiară este „rezidentă” într-un stat membru, Andorra sau o altă Jurisdicție participantă în cazul în care aceasta se află sub jurisdicția statului membru respectiv, a Andorrei sau a respectivei Jurisdicții participante (și anume, Jurisdicția participantă poate impune raportarea de către Instituția Financiară). În general, în cazul în care o Instituție Financiară are rezidența fiscală într-un stat membru, Andorra sau o altă Jurisdicție participantă, aceasta se află sub jurisdicția statului membru respectiv, a Andorrei sau a respectivei Jurisdicții participante și, prin urmare, este

o Instituție Financiară a statului membru, a Andorrei sau a respectivei Jurisdicții participante. În cazul unei fiducii care este o Instituție Financiară (indiferent dacă aceasta este rezident fiscal într-un stat membru, Andorra sau o altă Jurisdicție participantă), fiducia este considerată a se afla sub jurisdicția unui stat membru, a Andorrei sau a unei alte Jurisdicții participante dacă unul sau mai mulți fiduciarți sunt rezidenți în respectivul stat membru, Andorra sau respectiva Jurisdicție participantă, cu excepția cazului în care fiducia raportează altei Jurisdicții participante (fie ea un stat membru, Andorra sau o altă Jurisdicție participantă) toate informațiile care trebuie raportate în temeiul prezentului acord sau al altui acord de implementare a standardului global cu privire la Conturile care fac obiectul raportării administrate de fiducie, în virtutea faptului că fiducia are rezidența fiscală în acea Jurisdicție participantă. Cu toate acestea, în cazul în care o Instituție Financiară (care nu este o fiducie) nu are o rezidență fiscală (de exemplu, pentru că este considerată transparentă din punct de vedere fiscal sau pentru că se află într-o jurisdicție în care nu există impozit pe venit), se consideră că aceasta se află sub jurisdicția unui stat membru, a Andorrei sau a unei alte Jurisdicții participante și că este, prin urmare, o Instituție Financiară a statului membru, a Andorrei sau a respectivei Jurisdicții participante, în cazul în care:

- (a) este constituită în temeiul legislației statului membru, a Andorrei sau a unei alte Jurisdicții participante;
- (b) are sediul conducerii efective (inclusiv sediul administrativ efectiv) în statul membru, în Andorra sau într-o altă Jurisdicție participantă; sau
- (c) face obiectul supravegherii financiare în statul membru, în Andorra sau într-o altă Jurisdicție participantă.

În cazul în care o Instituție Financiară (care nu este o fiducie) este rezidentă în două sau mai multe Jurisdicții participante (fie ele un stat membru, Andorra sau o altă Jurisdicție participantă), respectiva Instituție Financiară face obiectul cerințelor de raportare și de diligență fiscală ale Jurisdicției participante în care aceasta își menține Contul/Conturile financiar(e).

4. Cont administrat

În general, se poate considera că un cont este administrat de către o Instituție Financiară în următoarele situații:

- (a) în cazul unui Cont de custodie, de Instituția Financiară care deține custodia activelor din contul respectiv (inclusiv o Instituție Financiară care deține active în regim „street name” pentru un Titular de cont în respectiva instituție).
- (b) în cazul unui Cont de depozit, de Instituția Financiară care este obligată să facă plăți cu privire la contul respectiv (cu excepția unui reprezentant al unei Instituții financiare, indiferent dacă acest reprezentant este sau nu o Instituție Financiară).
- (c) în cazul oricărui titlu de capital sau de creanță asupra unei Instituții financiare care constituie un Cont financiar, de către respectiva Instituție Financiară.
- (d) în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract cu rentă viageră, de Instituția Financiară care este obligată să facă plăți cu privire la respectivul contract.

5. Fiducii care sunt ENF pasive

O Entitate precum o societate în nume colectiv, o societate privată cu răspundere limitată sau o construcție juridică similară care nu are o rezidență fiscală, în conformitate cu anexa I secțiunea VIII subsecțiunea D punctul 3, este considerată ca fiind rezidentă în jurisdicția în care se află sediul conducerii efective. În acest sens, o persoană juridică sau o construcție juridică este considerată a fi „similară” cu o societate în nume colectiv și cu o societate privată cu răspundere limitată în cazul în care aceasta nu este tratată ca o unitate impozabilă într-o Jurisdicție care face obiectul raportării, în temeiul legislației fiscale a acestei Jurisdicții care face obiectul raportării. Cu toate acestea, în scopul de a evita raportarea dublă (ținând cont de aria largă de acoperire a definiției termenului „Persoane care exercită controlul” în cazul fiduciarilor), o fiducie care este o ENF pasivă nu poate fi considerată o construcție juridică similară.

6. Adresa sediului principal al Entității

Una dintre cerințele prevăzute în anexa I secțiunea VIII subsecțiunea E punctul 6 litera (c) este că, în ceea ce privește o Entitate, documentația oficială include adresa sediului principal al Entității fie din statul membru, din Andorra sau din altă jurisdicție în care aceasta afirmă că este rezidentă, fie din statul membru, din Andorra sau din altă jurisdicție

în care Entitatea a fost înregistrată sau constituită. Adresa sediului principal al Entității este, în general, locul în care se află sediul conducerii efective. Adresa unei Instituții Financiare la care Entitatea administrează un cont, o casuță poștală sau o adresă utilizate exclusiv pentru corespondență nu este adresa sediului principal al Entității, cu excepția cazului în care respectiva adresă este singura adresă utilizată de către Entitate și figurează ca sediu social al Entității în documentele de constituire. Mai mult decât atât, o adresă furnizată purtând mențiunea „post-restant” nu este adresa sediului principal al Entității.

ANEXA III

LISTA AUTORITĂȚILOR COMPETENTE ALE PĂRȚILOR CONTRACTANTE

În sensul prezentului acord, „Autoritățile competente” sunt:

- (a) în Principatul Andorra: El Ministre encarregat de les Finances sau un reprezentant autorizat,
- (b) în Regatul Belgiei: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances sau un reprezentant autorizat,
- (c) în Republica Bulgaria: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите sau un reprezentant autorizat,
- (d) în Republica Cehă: Ministr financí sau un reprezentant autorizat,
- (e) în Regatul Danemarcei: Skatteministeren sau un reprezentant autorizat,
- (f) în Republica Federală Germania: Der Bundesminister der Finanzen sau un reprezentant autorizat,
- (g) în Republica Estonia: Rahandusminister sau un reprezentant autorizat,
- (h) în Republica Elenă: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών sau un reprezentant autorizat,
- (i) în Regatul Spaniei: El Ministro de Economía y Hacienda sau un reprezentant autorizat,
- (j) în Republica Franceză: Le Ministre chargé du budget sau un reprezentant autorizat,
- (k) în Republica Croația: Ministar financija sau un reprezentant autorizat,
- (l) în Irlanda: The Revenue Commissioners sau un reprezentant autorizat,
- (m) în Republica Italiană: Il Direttore Generale delle Finanze sau un reprezentant autorizat,
- (n) în Republica Cipru: Υπουργός Οικονομικών sau un reprezentant autorizat,
- (o) în Republica Letonia: Finanšu ministrs sau un reprezentant autorizat,
- (p) în Republica Lituania: Finansų ministras sau un reprezentant autorizat,
- (q) în Marele Ducat al Luxemburgului: Le Ministre des Finances sau un reprezentant autorizat,
- (r) în Ungaria: A pénzügyminiszter sau un reprezentant autorizat,
- (s) în Republica Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi sau un reprezentant autorizat,
- (t) în Regatul Țărilor de Jos: De Minister van Financiën sau un reprezentant autorizat,
- (u) în Republica Austria: Der Bundesminister für Finanzen sau un reprezentant autorizat,
- (v) în Republica Polonă: Minister Finansów sau un reprezentant autorizat,

- (w) în Republica Portugheză: O Ministro das Finanças sau un reprezentant autorizat,
- (x) în România: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau un reprezentant autorizat,
- (y) în Republica Slovenia: Minister za finance sau un reprezentant autorizat,
- (z) în Republica Slovacă: Minister financií sau un reprezentant autorizat,
- (aa) în Republica Finlanda: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet sau un reprezentant autorizat,
- (ab) în Regatul Suediei: Chefen för Finansdepartementet sau un reprezentant autorizat,
- (ac) în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și în teritoriile europene ale căror relații externe sunt responsabilitatea Regatului Unit: the Commissioners of Inland Revenue sau un reprezentant autorizat, precum și autoritatea competentă din Gibraltar, pe care Regatul Unit o va desemna în conformitate cu acordurile încheiate cu privire la autoritățile din Gibraltar în contextul instrumentelor UE și ale CE și al tratatelor aferente, notificate la 19 aprilie 2000 statelor membre și instituțiilor Uniunii Europene, o copie fiind transmisă Andorrei prin intermediul Secretarului General al Consiliului Uniunii Europene și care se aplică prezentului acord.”

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

- (1) Prezentul Protocol de modificare trebuie ratificat sau aprobat de părțile contractante, în conformitate cu procedurile proprii. Părțile contractante își notifică reciproc încheierea acestor proceduri. Protocolul de modificare intră în vigoare în prima zi a lunii ianuarie care urmează notificării finale.
- (2) În ceea ce privește schimbul de informații la cerere, schimbul de informații prevăzut de prezentul Protocol de modificare se aplică cererilor depuse la sau după data intrării sale în vigoare, pentru informațiile care se referă la anii fiscali care încep în sau după prima zi a lunii ianuarie din anul intrării în vigoare a prezentului Protocol de modificare. Articolul 12 din acord, în forma anterioară modificării sale prin prezentul Protocol de modificare, continuă să se aplice, cu excepția cazului în care se aplică articolul 5 din acord, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare.
- (3) Drepturile persoanelor fizice în conformitate cu articolul 10 din acord, în forma anterioară modificării sale prin prezentul Protocol de modificare, rămân neschimbate după intrarea în vigoare a prezentului Protocol de modificare.
- (4) Principatul Andorra stabilește un decont final până la sfârșitul perioadei de aplicabilitate a acordului în forma anterioară modificării sale prin prezentul Protocol de modificare, efectuează o plată finală către statele membre și raportează informațiile pe care le-a primit de la agenții plătitori stabiliți în Principatul Andorra, în conformitate cu articolul 9 din acord în forma anterioară modificării sale prin prezentul Protocol de modificare, în ceea ce privește ultimul an de aplicabilitate a acordului în forma anterioară modificării prin prezentul Protocol de modificare sau în ceea ce privește orice an anterior, dacă este cazul.

Articolul 3

Acordul este completat de un protocol cu următorul conținut:

„Protocol la Acordul dintre Uniunea Europeană și Principatul Andorra privind schimbul automat de informații referitoare la conturile financiare pentru îmbunătățirea respectării obligațiilor fiscale internaționale

Cu ocazia semnării prezentului Protocol de modificare între Uniunea Europeană și Principatul Andorra, subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător, au convenit cu privire la următoarele dispoziții, care fac parte integrantă din acord, astfel cum a fost modificat prin prezentul Protocol de modificare:

1. Se înțelege că un schimb de informații în conformitate cu articolul 5 din prezentul acord va fi solicitat doar în momentul în care statul solicitant (fie el un stat membru sau Andorra) și-a epuizat toate sursele obișnuite de informații disponibile în cadrul procedurii fiscale interne.

2. Se înțelege că autoritatea competentă a statului solicitant (fie ea un stat membru sau Andorra) trebuie să furnizeze următoarele informații Autorității competente din statul căruia i se solicită informații (fie el Andorra, respectiv, un stat membru), atunci când formulează o cerere de informații în temeiul articolului 5 din prezentul acord:
- (i) identitatea persoanei care face obiectul examinării sau al anchetei;
 - (ii) perioada de timp pentru care se solicită informațiile;
 - (iii) o declarație asupra informațiilor solicitate, care să includă natura și forma în care statul solicitant dorește să primească informațiile de la statul căruia i se solicită informații;
 - (iv) scopul fiscal urmărit;
 - (v) în măsura în care aceste informații sunt cunoscute, numele și adresa oricărei persoane despre care se crede că se află în posesia sau în controlul informațiilor solicitate.
3. Se înțelege că trimiterea la standardul „relevanței preconizate” are rolul de a crea condițiile pentru schimbul de informații în conformitate cu articolul 5 din prezentul acord, în cea mai mare măsură posibilă și, în același timp, de a clarifica faptul că statele membre și Andorra nu au libertatea de a se angaja în căutarea de informații nespecifice (*fishing expeditions*) sau de a solicita informații puțin probabil a fi relevante pentru situația fiscală a unui contribuabil dat. Deși punctul 2 conține cerințe procedurale importante, care sunt menite să asigure evitarea căutării de informații nespecifice, subpunctele (i) – (v) de la punctul 2 nu trebuie însă interpretate pentru a împiedica schimbul efectiv de informații. Standardul „relevanței preconizate” poate fi îndeplinit atât în cazurile care vizează un contribuabil (indiferent dacă e identificat după nume sau altfel), cât și în cazurile care vizează mai mulți contribuabili (indiferent dacă sunt identificați după nume sau altfel).
4. Se înțelege că prezentul acord nu include schimbul de informații în mod spontan.
5. Se înțelege că, în cazul unui schimb de informații în temeiul articolului 5 din prezentul acord, rămân aplicabile normele de procedură administrativă în ceea ce privește drepturile contribuabililor prevăzute în statul căruia i se solicită informații (fie el un stat membru sau Andorra). Se înțelege, de asemenea, că aceste dispoziții urmăresc să garanteze o procedură echitabilă pentru contribuabil și nu să împiedice sau să întârzie în mod nejustificat procesul schimbului de informații.”.

Articolul 4

Regimul lingvistic

Prezentul Protocol de modificare este întocmit în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă, suedeză și catalană, fiecare dintre aceste versiuni lingvistice fiind în aceeași măsură autentice.

DREPT PENTRU CARE, subsemnații plenipotențari au semnat prezentul acord.

Съставено в Брюксел на дванадесети февруари през две хиляди и шестнадесета година.
 Hecho en Bruselas, el doce de febrero de dos mil dieciséis.
 V Bruselu dne dvanáctého února dva tisíce šestnáct.
 Udfærdiget i Bruxelles den tolvte februar to tusind og seksten.
 Geschehen zu Brüssel am zwölften Februar zweitausendsechzehn.
 Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta veebruarikuu kaheteistkümnendal päeval Brüsselis.
 Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δώδεκα Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.
 Done at Brussels on the twelfth day of February in the year two thousand and sixteen.
 Fait à Bruxelles, le douze février deux mille seize.
 Sastavljeno u Bruxellesu dvanaestog veljače godine dvije tisuće šesnaeste.
 Fatto a Bruxelles, addì dodici febbraio duemilasedici.
 Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada divpadsmitajā februārī.
 Priimta du tūkstančiai šešioliktą metų vasario dvyliktą dieną Briuselyje.
 Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év február havának tizenkettedik napján.
 Magħmul fi Brussell, fit-tnax-il jum ta' Frar fis-sena elfejn u sittax.
 Gedaan te Brussel, twaalf februari tweeduizend zestien.
 Sporządzono w Brukseli dnia dwunastego lutego roku dwa tysiące szesnastego.
 Feito em Bruxelas, em doze de fevereiro de dois mil e dezasseis.
 Íntocmit la Bruxelles la doisprezece februarie două mii șaisprezece.
 V Bruseli dvanásteho februára dvetisícšestnásť.
 V Bruslju, dne dvanajstega februarja leta dva tisoč šestnajst.
 Tehty Brysselissä kahdententoista päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.
 Som skedde i Bryssel den tolfte februari år tjugohundrasexton.
 Fet a Brussel-les el dia dotze de febrer de l'any dos mil setze.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Evropsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 Per la Unió Europea

Pierre Giscard d'Estaing

За Княжество Андора
Por el Principado de Andorra
Za Andorrské knížectví
For Fyrstendømmet Andorra
Für das Fürstentum Andorra
Andorra Vürstiriigi nimel
Για το Πριγκιπάτο της Ανδόρας
For the Principality of Andorra
Pour la Principauté d'Andorre
Za Kneževinu Andoru
Per il Principato di Andorra
Andoras Firstistes vārdā –
Andoros Kunigaikštystės vardu
Az Andorrai Hercegség részéről
Ghall-Principat ta' Andorra
Voor het Vorstendom Andorra
W imieniu Księstwa Andory
Pelo Principado de Andorra
Pentru Principatul Andorra
Za Andorské kniežatstvo
Za Kneževino Andoro
Andorran ruhtinaskunnan puolesta
För Furstendömet Andorra
Pel Principat d'Andorra

DECLARAȚIILE PĂRȚILOR CONTRACTANTE**DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE
A PROTOCOLULUI DE MODIFICARE**

Părțile contractante declară că se așteaptă ca cerințele constituționale ale Andorrei și cerințele de drept ale Uniunii Europene privind încheierea acordurilor internaționale să fie îndeplinite în timp util pentru a permite intrarea în vigoare a Protocolului de modificare în prima zi a lunii ianuarie 2017. Acestea vor lua toate măsurile necesare pentru a atinge acest obiectiv.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA ACORD ȘI LA ANEXE

Părțile contractante convin, în ceea ce privește punerea în aplicare a acordului și a anexelor, că comentariile la Modelul de acord între Autoritățile competente și Standardul comun de raportare al OCDE ar trebui utilizate pentru ilustrarea sau interpretarea în vederea asigurării unei aplicări consecvente.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA ARTICOLUL 5 DIN ACORD

Părțile contractante convin, în ceea ce privește punerea în aplicare a articolului 5 privind schimbul de informații la cerere, că comentariul la articolul 26 din Modelul OCDE de convenție fiscală privind venitul și capitalul ar trebui să constituie o sursă de interpretare.

DECLARAȚIA COMUNĂ A PĂRȚILOR CONTRACTANTE CU PRIVIRE LA SECȚIUNEA III SUBSECȚIUNEA A DIN ANEXA I LA ACORD

Părțile contractante sunt de acord să examineze relevanța practică a secțiunii II subsecțiunea A din anexa I care prevede că Contractele de asigurare cu valoare de răscumpărare și Contractele cu rentă viageră nu fac obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare, cu condiția ca Instituția Financiară Raportoare să nu aibă efectiv dreptul legal de a vinde astfel de contracte rezidenților dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării.

Conform unei interpretări comune a părților contractante, în conformitate cu secțiunea III subsecțiunea A din anexa I, legislația împiedică efectiv Instituția Financiară Raportoare să vândă Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră rezidenților dintr-o Jurisdicție care face obiectul raportării doar în cazul în care legislația Uniunii Europene și legislația națională a statelor membre sau legislația Andorrei, aplicabile unei Instituții Financiare Raportoare rezidente într-o Jurisdicție participantă (fie ea un stat membru sau Andorra) nu numai că îi interzic efectiv prin lege acestei Instituții Financiare Raportoare să vândă Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră într-o Jurisdicție care face obiectul raportării (fie ea Andorra, respectiv, un stat membru), dar respectivele norme îi interzic efectiv prin lege Instituției Financiare Raportoare să vândă Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră și rezidenților acelei Jurisdicții care face obiectul raportării în orice alt fel de situație.

În acest context, fiecare stat membru va informa Comisia Europeană, care, la rândul său, va notifica Andorrei, în cazul în care Instituțiile Financiare Raportoare din Andorra nu au dreptul legal de a vinde astfel de contracte rezidenților săi, indiferent unde sunt finalizate, în temeiul legislației aplicabile a Uniunii Europene și al legislației naționale a celui stat membru. În consecință, Andorra va notifica Comisiei Europene, care, la rândul său, va informa statele membre, în cazul în care Instituții Financiare Raportoare din unul sau mai multe state membre nu au dreptul legal de a vinde astfel de contracte rezidenților Andorrei în temeiul legislației din Andorra. Aceste notificări vor fi făcute înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare în ceea ce privește situația juridică prevăzută la data intrării în vigoare. În absența unei notificări în acest sens, se va considera că Instituțiile Financiare Raportoare au efectiv dreptul prin legislația aplicabilă în Jurisdicția care face obiectul raportării să vândă, în una sau mai multe situații, Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră rezidenților din respectiva Jurisdicție care face obiectul raportării.

În plus, fiecare stat membru va informa Comisia Europeană, care, la rândul său, va notifica Andorrei, în cazul în care Instituțiile Financiare Raportoare din statul membru respectiv nu au dreptul legal de a vinde astfel de contracte rezidenților Andorrei, indiferent unde sunt finalizate, în temeiul legislației aplicabile a Uniunii Europene și al legislației naționale a celui stat membru. În consecință, Andorra va notifica Comisiei Europene, care, la rândul său, va informa statele membre, în cazul în care Instituții Financiare Raportoare din Andorra nu au dreptul legal de a vinde astfel de contracte rezidenților din unul sau mai multe state membre, indiferent unde sunt finalizate, în temeiul legislației din Andorra. Aceste notificări vor fi făcute înainte de intrarea în vigoare a Protocolului de modificare în ceea ce privește situația juridică prevăzută la data intrării în vigoare. În absența unei notificări în acest sens, se va considera că Instituțiile Financiare Raportoare au efectiv dreptul prin legislația aplicabilă în Jurisdicția Instituției financiare să vândă, în una sau mai multe situații, Contracte de asigurare cu valoare de răscumpărare sau Contracte cu rentă viageră rezidenților din Jurisdicția care face obiectul raportării.

În absența unei notificări din partea Jurisdicției Instituției Financiare Raportoare și din partea Jurisdicției care face obiectul raportării cu privire la Instituția Financiară Raportoare relevantă și la contract, secțiunea III subsecțiunea A din anexa I nu se aplică acelei Instituții Financiare Raportoare și contractului.

DECLARAȚIA ANDORREI CU PRIVIRE LA ARTICOLUL 5 DIN ACORD

Delegația Andorrei a informat Comisia Europeană că Andorra nu va face schimb de informații în legătură cu o cerere care are la bază date obținute în mod ilegal. Comisia Europeană a luat act de poziția delegației Andorrei.
